

BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK

ECHO

www.kscm-brno.cz

Ročník 25 * Číslo 4 * 14. dubna 2016 * Cena 10 Kč

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY O CHYSTANÝCH AKCÍCH

Minulý měsíc jsme se dočkali události, kterou, i když se s pravidelnou jistotou každoročně opakuje, vždy netrpělivě očekáváme. Ano, už je tu zase jaro. A už jsme se také smířili se skutečností, že jsme byli obráni o hodinu života, protože víme, že nám tato skutečnost bude na podzim kompenzována. Nyní máme duben, který nám rovněž s každoroční pravidelností přináší celou řadu důvodů k zamyšlení.

Letos si již po sedmdesáté první připomeneme obětavost vítězů nad fašistickým Německem v čele s hrdinnou Rudou armádou. Čtenáře Echa není třeba přesvědčovat, že to byl právě Sovětský svaz a jeho občané, kteří nesli hlavní tíhu těchto bojů, ať se nám snaží kdokoli říkat cokoliv. Proto raději pouze připomenu místa, na která se v Brně můžeme jít poklonit padlým hrdinům a vyjádřit tak svou úctu a poděkování. Kromě pietního aktu, který se tradičně uskuteční v den osvobození Brna - 26. dubna od 16 hodin na Ústředním hřbitově - Čestném pohřebišti, organizují soudruzi ze základních organizací a místních výborů strany následující pietní shromáždění:

- 25. 4. 15⁰⁰ Líšeň - hřbitov - památník osvoboditelů a J. Fajmanové;
16⁰⁰ Komín - na Ruském vrchu;
16³⁰ Starý Lískovec - u pomníku na Točné ulici;
16⁵⁰ Bystrc - pam. deska St. Živného, 17³⁰ - pomník npr. Golubenka;
17⁰⁰ Kohoutovice - u památníku letce V. S. Kašutina;
18⁰⁰ Žebětín - památník osvobození na Ostrovačické ulici.
- 26. 4. 14⁰⁰ Řečkovice - u pomníku v zámeckém parku;
17⁰⁰ Brno-střed - u pomníku R. J. Malinovského;
17³⁰ Brno-střed - Moravské náměstí u Pomníku rudoarmějce.
- 27. 4. 15⁰⁰ Královo Pole - u památníku RA, Božetěchova ulice.
- 30. 4. 15⁰⁰ Brno-sever - u památníku v Soběšicích.
- 8. 5. 11⁰⁰ Moravské náměstí - u památníku rudoarmějce - k 71. výročí osvobození Československa.

Komise ideově-výchovné práce MěV KSČM v Brně

srdečně zve na **DISKUSNÍ ČTVRTEK,**

který se uskuteční **21. dubna 2016 v 16 hodin** na MěV KSČM v Brně, Křenová 67, sál v 2. poschodí.

Téma: **"VIETNAM DNES A ZÍTRA"**

Ukončení válečného konfliktu v roce 1975. • Výsledky realizace 'Programu obnovy Vietnamu', vyhlášeného před 30 lety. • Závěry lednového XII. sjezdu KSV.

Úvodní slovo: **Nguyen Kim He,**
první tajemník velvyslanectví VSR

Před zahájením DČ proběhne krátké kulturní vystoupení.

Závěrečná akce *Měsíce osvobození*, pořádaná MěV KSČM v Brně jako protipól *Měsíce smíření* pořádaného brněnskou vládnoucí koalicí, se uskuteční 27. května v Klubu zastupitelů. Tato akce bude současně závěrečnou krajskou akcí v rámci 71. zastavení jara. Jsem přesvědčen, že se v těchto dnech určitě několikrát setkáme.

A určitě se potkáme 1. května od 9 hodin v parku na Moravském náměstí, kam přijdeme společně oslavit Svátek práce. Letos se městský výbor chystá tuto oslavu protáhnout i na odpoledne a umožnit tak všem účastníkům poslechnout si živou hudbu, stejně tak jako diskutovat s městskými i krajskými představiteli strany i se zastupiteli i kandidáty do krajského zastupitelstva a do Senátu. Takže si určitě rezervujte volno i na toto odpoledne.

Pokud je mé dnešní zamyšlení věnováno především akcím chystaným na příští nejbližší období, nelze nepřipomenout, že v polovině května se sejdou naši zástupci na IX. sjezdu KSČM. Připomínám to i proto, že i s brněnskými delegáty sjezdu budou mít účastníci prvomájové oslavy možnost diskutovat, vyslechnout, s čím hodlají na sjezd jet a současně jim sdělit své názory, týkající se například dalšího směřování strany.

A i když dnes píšu o akcích, nepovažuji za nutné zdůrazňovat, že řada z nich bude poznamenána i bližším se termínem voleb, které i když ještě nebyly prezidentem vyhlášeny, proběhnou na počátku října. To znamená, že i naše strana se na ně chystá. Ústřední výbor schválil pro brněnský volební obvod č. 58 pro volby do Senátu soudruha Oldřicha Duchoně.

Nezapomínáme

Uplyne již 71 let od osvobození Brna z nacistické okupace. Na přímý rozkaz velitele 2. ukrajinského frontu maršála SSSR R. J. Malinovského vyrazili rudoarmějci k rozhodujícímu útoku a během 24. - 26. dubna 1945 Brno svobodně vydechlo.

I letos půjdeme k místům, která v městských částech připomínají oběti sovětských vojáků, kteří v posledních dnech druhé světové války položili své často mladé životy v boji s největším nepřítelem lidstva, s nacistickým Německem. Půjdeme i k pylónům na výpadových silnicích z Brna, protože připomínají osvoboditelskou bojovou cestu rudoarmějců do města.

Vítězství sovětského lidu a jeho armády nad hitlerovským Německem ve Velké vlastenecké válce, která začala věrolovným přepadením Sovětského svazu před 75 lety v červnu 1941, zbavilo náš český národ hrozby, kterou 28. září 1941 vyslovil Reinhard Heydrich při nástupu do funkce říšského protektora, že Čech nemá v tomto prostoru co pohledávat.

Hlavní vzpomínkové akce se uskuteční na Ústředním hřbitově dne 26. dubna v 16 hodin, kdy uctíme památku sovětských a rumunských vojáků i našich občanů, kteří za naši svobodu položili své životy na frontě, v koncentračních táborech, na popravištích. **kj**

CENA VODNÉHO A STOČNÉHO V BRNĚ MÍRNĚ POROSTE

V posledním období se v některých médiích objevila informace o tom, že Brňané budou platit neúměrně vysoké částky za vodné a stočné, aniž by město tyto peníze následně investovalo do obnovy vodárenské sítě.

Aktuální cena vodného a stočného v Brně je 75,14 Kč/m³ a v příštích letech se bude zvedat jen mírně. Vedení města se už v roce 2013 při čerpání dotace na novou kanalizaci zavázalo k tomu, že výše vodného a stočného bude odrážet postupné opravy a údržbu infrastruktury. Aktuální výše vodného a stočného v Brně je navíc nižší než průměr ostatních krajských měst. Nedosahuje ani takzvané sociálně únosné hranice, kterou stanovuje Státní fond životního prostředí na základě průměrných čistých příjmů domácnosti. Pro Jihomoravský kraj je tato sociálně únosná cena stanovena na 106,54 Kč za m³.

Do vodárenské infrastruktury v Brně investují dva subjekty. Opravy se řídí přesně stanovenými pravidly a smlouvami: Brněnské vodárny a kanalizace (BVK), v nichž vlastní Brno

51 procent akcií, provádí pouze investice na vlastním majetku. Tímto vlastním majetkem je pouze čistírna odpadních vod. Vše ostatní je v majetku města Brna a BVK zde provádí jen drobné opravy, nyní ročně za částku cca 120 milionů korun. Investice do vodovodů, kanalizací a další vodárenské infrastruktury provádí Statutární město Brno a hradí ji z vybraného nájemného. To je stanoveno Provozní a nájemní smlouvou pro vodu pitnou a Koncesní smlouvou pro vodu splaškovou. Obě smlouvy mají platnost do roku 2025, kdy dojde k jejich scelení novým koncesním řízením.

Výše nájemného a jeho postupný nárůst je v těchto dvou smlouvách stanovena na základě povinnosti města zajistit znovuoobnovu a rozvoj vodárenské infrastruktury. Brno se k tomu zavázalo v únoru 2013, když získalo dotace z Operačního programu životní prostředí na stavbu dosud chybějící kanalizace (Bohunice, Tuřany, Žebětín, Ivanovice, dostavba retenčních nádrží na kmenových stokách A, E, rekonstrukce části kmenových stok A, C, D, E). Celkové náklady projektů byly 1,07 miliardy korun. Dotace dosáhla výše necelých 700 milionů korun.

V roce 2016 bude Brno investovat do vodárenské infrastruktury 640 milionů korun a obdobně bude pokračovat v dalších letech. V minulosti to bývalo jen kolem 300 milionů korun ročně. Nárůst cen vodného a stočného v dalších letech bude dle brněnské radnice mírný a bude odvozen od zmíněného závazku souvisejícího s dotací OPŽP. Při průměrné spotřebě 108,4 l/osobu/den by zákazníci měli v roce 2017 zaplatit přibližně jen o 9 korun měsíčně více než letos. V roce 2018 pak při této spotřebě stoupne cena přibližně o 7 korun měsíčně oproti roku 2017. (vž)

JESTLI DŘÍV BYLA NA ŠKOLÁCH ŠIKANÁ?
JEDNOU JSEM BYL NA UČITELE DRZEJ A
KOUPIJ JSEM JEDNU PŘES HUBU. KDYŽ
JSEM SI POSTĚŽOVAL DOMA, KOUPIJ
JSEM OD TÁTY DRUHOU A BYLO PO
ŠIKANĚ!

ZAMYŠLENÍ

Žijeme ve zvláštní době. Někteří z nás ještě zažili období první republiky, okupaci a radostné osvobození. Ti mladší až budovatelské poválečné období, rozvoj průmyslu, združstevnění zemědělství, úsilí o rozvoj školství, vědy, kultury, zdravotnictví, sportu a sociálních vymožeností. No a ti nejmladší už znají život v přeprátové době od listopadu 1989.

Ve školách, sdělovacích prostředcích se oni o té dřívější době nic pozitivního nedozví, ba naopak jsou orientováni tak, že vše bylo špatné, že až nyní je ten správný způsob života.

Na druhé straně my porovnáváme - dřívě a nyní. My jsme žili ještě ve společnosti bohatých a chudých, viděli jsme žebračky na schodech u kostelů, víme, že byla nezaměstnanost, ale platil určitý řád. Bylo „domovské právo“, obec se musela postarat - třeba v pastoušce - o ty, co se dostali do svízelné životní situace.

Ale tak otřesnou situaci, kdy mnozí životel rodin jsou bez práce a v této zoufalé situaci někteří sáhnou k sebevraždě, kdy pro pár korun vnuk zavraždí své prarodiče nepamatujeme a prožíváme s těmi mladými až v současnosti.

A zdá se, že naše sdělovací prostředky místo správného ovlivňování veřejného

mínění se vyžívají v aférách, v rozdmýchávání negativní atmosféry ve společnosti. Jako by obecně se zapomnělo, že příklady táhnou. Denně na obrazovkách televizních přijímačů je vysíláno nespočet filmů s brutalitou, vraždami, násilnostmi, nepoctivostí a dalšími zápornými jevy. A to nemluvíme o tom, že mnohé děti místo kulturního vyžití a sportu denně sedí u počítačových her s podobným obsahem. Dnes totiž dřívější klady jsou vydávány za negativa a dnešní dění vydáváno jako jediné správné v duchu západní civilizace.

Což je správné, aby určitá velmoc ovládána bankéři a zbrojaři, si činila nárok na světovládu, právo na nerostné bohatství na celé planetě? Cožpak se slučuje s proklamovanou demokracií a svobodou bombardovat území jiných států a ničit obydlí tamním obyvatelům, infrastrukturu, zabíjet nevinné a nechat tak bez přístřeší zoufalé, zmrzačené obyvatelstvo a sirotky?

Jestliže Spojené státy americké vznikly kdysi na území vyvražděných Indiánů a jejich zbytků zahnaných do rezervací, tak tato politika je neslučitelná v civilizované moderní době. My v česko-moravské kotlině máme vlastní kulturu prověřenou

dobou, naše morálka je starost o blaho člověka, ne mu činit bolest, příkoří a vytvářet vzájemnou nenávisť. Máme v sobě vypěstovanou solidaritu, snášenlivost, vzájemnou pomoc, přátelství. Naše cesta je mírové soužití všech národů světa a jejich vzájemná spolupráce.

Tuto cestu vytyčujeme proti útisku, vykořisťování, bídě, vraždění, místním bojům a válkám.

My chceme žít v míru! V tomto duchu vychovávejme mladou generaci, v tomto duchu chodme k volebním urnám a dávejme hlas těm, kteří mají v programu štěstí lidstva a ne jeho utření.

ZO KSČM 3002

**Ženy, které
máte srdíčko
nalevo,**

**přijďte si popovídat, pobavit se,
pomoci si navzájem do
Levicového klubu žen
„Dobromysl“.**

**Každé úterý od 14 hodin
na Křenovou 67, II. poschodí,
dveře č. 310.**

I muži jsou vítáni.

DOSÁHNOU NA DOTACE EU KLAMAVOU INFORMACÍ?

Občany brněnských městských částí Vinohrady a Líšeň s více než 40 000 obyvatel zajímá, že vedení města chce prodloužit trolejbusovou trať linek č. 25 a 26 z dosavadní konečné zastávky u Zetoru Novolíšeňská o půldruhého kilometru dál na kopec se zastávkou Jírova. Je to záslužná snaha k lepší dopravní obsluze obyvatel v jihovýchodní části sídliště Líšeň, avšak vedení města chce dosáhnout na evropské peněžní granty klamavou informací.

Brněnský městský zastupitel za KSČM Daniel Borecký na tiskové konferenci uvedl, že podle odůvodnění žádosti o evropský finanční grant prodloužená ekologická trolejbusová linka tam nahradí dosavadní ekologicky horší autobusovou linku. Její trasu ale kopíru-

je pouze hojně využívaná autobusová linka č. 55 do vyhledávaného rekreačního Mariánského údolí na východním okraji Brna. V době rojení vycházkářů o víkendech dopravní podnik linku do Mariánského údolí ještě posiluje. Ke splnění podmínky pro získání peněz od

EU by ale měl dopravní podnik frekventovanou linku 55 zrušit nebo hodně utlumit.

“Nikdo z předkladatelů tohoto návrhu, který odsouhlasilo brněnské zastupitelstvo, se nechtěl zamyslet nad tím, že k naplnění podmínek pro podání žádosti o peníze EU používá klamavou informaci. Tvrdí, že za dotaci zruší jedinou linku MHD do Mariánského údolí. Nebo jen prodlouží dobu mezi spoji? Zeptal jsem se na to investiční komise Rady města Brna i samotné městské rady, jak hodlají tuto situaci řešit. Od komise po třech týdnech a po dvou jednáních radních jsem odpověď nedostal,” sdělil komunistický zastupitel Borecký.

Neoficiálně však vyslechl, že *„když ty peníze dostaneme, trolejbusovou linku prodloužíme a teprve pak budeme řešit co vlastně s tím autobusem uděláme.“* Borecký dodal, že z pohledu komunistů je to špatně postavený záměr a další důkaz chybného řízení rozvoje.

(vž)

Pokus pomoci brněnským bezdomovcům

Návrh neobvyklé pomoci bezdomovcům v Brně, který přišel od náměstka primátora Matěje Hollana a uvolněného zastupitele pro sociální začleňování Martina Freunda (oba z politického hnutí Žít Brno s podporou Pirátů), schválili brněnští zastupitelé.

Z ciziny převzali dvouletý program Rapid Re-housing dle kterého 50 vybraných bezdomovců dostane od města byt a intenzivní podporu sociálních pracovníků k tomu, aby si našli práci a byt v nezničeném stavu si udrželi z vlastních prostředků za práci. Dle zkušeností bez důstojného stabilního bydlení není šance na opětovné začlenění se do běžné společnosti. Projekt má zároveň sloučit rozdělené rodiny např. s návratem dětí z dětských domovů do získaného bytu. Sociální pracovníci mají chodit nejméně jednou týdně do bytů obdávovaných 50 bezdomovců, kontrolovat jejich stav, mít přehled o zaměstnání uchazečů, o jejich peněžních příjmech za práci a jak se snaží mazat své dluhy z minulosti. Též mají sledovat docházku dětí do škol a jejich zdravotní stav. Rodiny, které se dostanou do tohoto programu, musejí bezpodmínečně respektovat takto nastavená základní pravidla. Navíc hodlají sledovat tento proces životního přerodu vybraných sociálně slabých rodin výzkumníci Ostřavské univerzity.

O úspěchu městem zvoleného způsobu pomoci ohroženým rodinám pochybují brněnští zastupitelé za KSČM. Zejména po špatných zkušenostech s přidělováním opravených městských bytů v nově rekonstruovaných a moderně přestavěných činžovních domech z dotací EU ve čtvrti sociálně vyloučených osob. I když tam život a technický stav bytových domů mají hlídat k tomu pověřené domovníci, za rok či dva jsou modernizované objekty zpravidla vybydlené, zničené a městští úředníci nevědí z jakých prostředků je mají dát opravit. Zejména, když v městských bytových domech bydlí lidé, kteří odmítají pracovat a především mladí nikdy žád-

né zaměstnání ani neměli, protože je nepotřebují. Podle komunistů se nemá tímto podivným způsobem léčit následek, nýbrž se má odstranit příčina tohoto sociálně patologického stavu. To ale pravíkoví komunální politici odmítají s tím, že jde o nebezpečnou komunistickou propagandu!

(vž)

Kontroverzní svoz komunálního odpadu

Kontroverzní vyhlášku o svozu komunálního odpadu schválilo brněnské zastupitelstvo. Radniční koalice ani tuto svoji novinku tradičně nedotáhla do konce.

Nádoby na komunální odpad mají svá stálá stanoviště, kam až popeláři nejezdí či nechodí, a svá svozová stanoviště, tedy nejdále 15 metrů od vozovky, kde popelnice nebo kontejnery vezmou a vysypou je do svozového vozu. Novou vyhlášku ale nezajímá, kdo bude popelnice uschované v domě, ve dvoře nebo ve sklepě vyvážet k silnici a vyprázdněné zase dopravovat zpět. Zejména staří a nemocní obyvatelé domů a bytů budou muset platit korupční poplatky za odvoz smetí z trvalého stanoviště nádob, pokud to sami nezvládnou.

„Ptal jsem se na to v dozorčí radě městské firmy SAKO (Spalovna a komunální odpady) i v komisi životního prostředí rady města, ale nikdo se tím nechtěl zabývat,” uvedl na tiskové konferenci brněnský městský zastupitel Daniel Borecký. Posteskl si, že *„uspěchanou“* vyhlášku dalo vedení Brna schválit s tím, že chyby v ní se budou řešit až někdy následně.

Předseda brněnské městské organizace KSČM, zastupitel Martin Říha podotkl, že v bytových domech, které nemají své správce, ve kterých žijí senioři, je problém v tom, kdo má plně popelnice vymístit na svozové místo. *„Uvedená vyhláška nevyřešila odpovědi na mé otázky: Kdo to bude dělat? Co to bude stát? Kdo to bude platit? Je to zřejmě nástroj k tomu, aby se uplatnila tzv. šedá ekonomika. Tedy, aby si popeláři přivydělávali tak, že kdo extra zaplatí, tomu odpadky vyvezou i odkud nemusí.“*

(vž)

Koncentračníci dostanou příspěvek na léky

Politici vězni koncentračních táborů dostanou od Jihomoravského kraje příspěvek na léky či zdravotnické pomůcky.

Poskytnutí daru v celkové hodnotě 174 000 korun Českému svazu bojovníků za svobodu doporučila rada kraje schválit zastupitelstvu jihomoravského regionu. Dar poputuje na zdravotnické pomůcky, potravinové doplňky a léky pro bývalé politické vězně nacistických koncentračních táborů. *„Na jižní Moravě žije podle evidence Českého svazu bojovníků za svobodu dosud 58 politických vězňů. Statut politického vězně se prokazuje osvědčením o účasti na národním odboji. Tento dar je jedním ze způsobů, jak můžeme dnes vzdát úctu a poděkovat těmto lidem, kteří tolik trpěli v době nacistické okupace,”* uvedl hejtman Michal Hašek.

(vž)

A máme před sebou zase volby. Sice krajské a senátní, ale stejně vybízející k následující úvaze. Zatímco pro mnohé voliče je čtyřletý volební cyklus až příliš dlouhým, pro nezkušeného, ale snaživšího se politika, se naopak tento čas může zdát až příliš krátkým. Uvědomuje si totiž, že politická práce je často nevděčná v tom, že k dosažení pozitivně hodnotných výsledků jeho činnosti povětšinou nestačí jen rámec jednoho či dvou volebních období.

Pokud je takový začínající politik populistický amatér, pak se z této zákonitosti politické práce snaží vymanit třeba tím, že koná přesně naopak než říká lidové rčení „*Tříkráte měř (promyšlej, zhodnocuj), jednou řež (veřejně slibuj a rozhoduj)*“. Kolik pak takové jednání - zbrklé, urychlené, protože řádně nepromyšlené - stojí město finančních prostředků a zejména času promrhaného v jeho rozvoji a voliče - občany města ve ztrátě víry v důvěryhodnost a pravdivost

politiky a politiků snad netřeba uvádět.

Naopak dlouholetý politik, v politice sice zkušený, ale v opoziční pozici nepochybně, se zase snaží této voličské nepaměti čelit tím, že „zapomene“ na své chyby a chování z doby, když sám byl ve vedoucí funkci, a najednou teď v problematice „*věcí veřejných*“ všechno ví a vidí správně, zná nejlepší řešení problémů svého města i odpovídající chování vůči veřejnosti. Proto až přehnaně kritizuje vše, co koalice předkládá, jen aby se nezapomnělo na jeho minulost.

Několik slov ke Komisi pro práci s mládeží

Jsmo svědky činů a slov namířených proti KSČM. Ať je to Ústav pro studium totalitních režimů (mimořádně dnes se obrát Totalita již nepoužívá), ať je to nechuť zástupců jiných politických stran či hnutí jednat o některém dokumentu navrženém KSČM, jen proto, že dokument vzešel od KSČM, ať je to někdy až přímo hysterie proti spolupráci s KSČM. 10. 2. 2016 např. řekl zastupitel Prahy za ODS ohledně Krnáčové, že ODS oslovila v zájmu spolupráce všechny politické strany a hnutí v Praze kromě KSČM.

Pracoval jsem jako dělník i jako THP. V průběhu svého života jsem poznal i několik lidí ve vysokých vedoucích funkcích. Takřka se všemi přišla jednoho dne i debata na téma politika. Mohu tedy srovnávat názory. I ti lidé, kteří jsou (zdánlivě) zajištěni, mají obavy z budoucnosti. Všichni však jsou přesvědčeni o svých názorech na základě toho, co vědí z médií, ze škol, z minulosti. Ano, média jsou náš silný protivník, který využívá své masovosti. V minulosti se všechno nepovedlo. Nelze se lidem divit, čemu věří. Je to jejich přirozená reakce, takto by přece reagoval každý z nás při jinak stejných souvislostech. Nikdo (alespoň většinou) není tak hloupý, aby přijal něco špatného záměrně. Je ovlivněn. I to je důvod pro malý zájem lidí o vstup do naší strany. Drtivá většina lidí v zásadě myslí levicově, toto je také přirozené, chtějí solidaritní a spravedlivost. To však zajistí jen socialismus.

Lidé mu ale nejdříve musí uvěřit. Lidé chtějí vědět odpovědi na své otázky, chtějí vidět konkrétní slíbené a splněné, chtějí mluvit, ne jen nadávat v hospodě u piva. Samozřejmě ze začátku budou mít nedůvěru, zda to myslíme vážně. Také lidem vadí, že se jim politici věnují jen před volbami. Tímto neříkám, že KSČM také, ale v souvislosti s výše uvedeným je naše strana i přes to házena do jednoho pytle s ostatními politickými subjekty. Plán práce Komise pro práci s mládeží je a nadále bude přízpůsobován primárně tomuto cíli. Přestože všechny komise mají ze své podstaty funkci poradní, s přihlédnutím k počtu možných a ochotných členů naší městské organizace budeme plnit i funkci praktickou, v terénu. Podařilo se mi získat pro členství několik soudruhů a soudružek, kteří mají nadšení, chuť a trochu toho času pro práci. V Komisi jsou i dva soudruzi z jiných okresů. Tímto vyzývám všechny ke spolupráci!

Samozřejmě netvrdím, že Brno se stane díky tomuto centrem komunistického hnutí v naší zemi. Také netvrdím, že všechno víme a umíme. Ale z každé naší činnosti se poučíme, budeme se snažit stále se rozvíjet a zvyšovat předpoklady pro tuto práci. Protože hlavním úkolem každé politické strany je získání co nejvyššího počtu voličských hlasů ve volbách. Socialismus reprezentovaný v naší zemi KSČM si to zaslouží.

Pavel Valach, předseda Komise pro práci s mládeží při MěV Brno

Světové výdaje na zbrojení

Kdo je skutečnou hrozbou pro světový mír?

USA 618,7 + 823 vojenských základen na planetě, Čína 171,4 - Rusko 84,9 - Saúdská Arábie 62,6 - Francie 62,3 - Japonsko 59,4 - Velká Británie 56,2 - Německo 49,3 - Indie 49,1 - Brazílie 36,2. Žebříček deseti zemí, které nejvíce investují do armády, byl sestaven na základě údajů organizace SIPRI (*The Stockholm International Peace Research Institute*), která měří výdaje na obranu v miliardách dolarů. Máme jiné řešení. Odmítáme expanzivní celosvětovou politiku NATO a USA, a to v jakýchkoliv formách (*vojenské, v barevných revolucích apod.*). Nechceme cizí vojenské základny na území České republiky.

Tyto údaje uveřejnil Haló noviny 29. ledna 2016. V zájmu rozšiřování demokracie v americkém stíhu po celém světě jsou výdaje USA na zbrojení téměř stejné jako výdaje všech uvedených zemí dohromady. Kdyby jen desetina všech těchto výdajů na zbrojení šla do investic na lékařský výzkum nemocí, pokročila by péče o zdraví lidí a vůbec o jejich životní podmínky života na planetě.

kj

Pro voliče hodnotícího práci znovu kandidujícího politika doporučuji využít jednoduchou hodnotící a rozřadující klasifikaci politiků: státník - zkušený politik - nepoučitelný politik - politik populist - politik korupčník až zloděj. Ku štěstí politika ze spodních stupňů uvedené klasifikace je bohužel známo, že většinový volič má často krátkodobou paměť, nepřesahující byt jedno volební období. Nebo je tomu snad jinak?

Dvacet let bez výsledku řeší parkoviště u ZOO

20 let bez výsledku řeší úředníci Magistrátu města Brna nezbytnou stavbu nového parkoviště aut a autobusů u brněnské ZOO. Oficiálně je před vjezdem do zahrady místo pro osm osobních vozů. Autobusové zájezdy školáků nebo dospělých nemají kde zaparkovat, proto o tyto návštěvníky a příjmy ze vstupného brněnská zahrada trvale přichází.

Každá nová garnitura vedení brněnské magistrátní radnice vymýšlí a schvaluje svoji vlastní koncepci parkování i vybudování nového vjezdu do ZOO. Realizaci pak zablokují hluční nejvyšší ekologičtí strážci blaha občanů nejen z okolí zoologické zahrady alespoň do konce volebního období. Po komunálních volbách se proces opakuje v novém složení osob s nově zpracovanou koncepcí za další peníze daňových poplatníků.

Nejnovější ze šňůry těchto návrhů je investiční záměr brněnských radních zrekonstruovat za 56,8 milionů Kč ulici Palcary a přistavět v ní parkovací místa. Rekonstrukce je nutná, aby v ní nenastal havarijný stav. Začíná křížením s ulicí U Zoologické zahrady a vede k Útluku pro opuštěná zvířata. Podle schváleného dokumentu brněnských konšelů je v ulici Palcary 80 parkovacích míst (asi 2000 metrů čtverečních). Po rekonstrukci se v ní zvětší místo pro dopravu v klidu o stovku parkovacích míst (3500 metrů čtverečních), dle územního plánu po posunutí sběrného střediska odpadů do zadní části ulice. **(vž)**

JAK SI MĚSTO PŘEDSTAVUJE BYTOVOU POLITIKU

Po komunálních volbách se vytvořila zcela nová koalice. Jejího řízení se ujalo ANO a nově si přizvalo protestní Žít Brno s podporou pirátů a vrátily se dvě strany (Strana zelených a KDU-ČSL). Po uplynulých osmnácti měsících stále nevíme, jaké má koalice záměry, protože Rada města Brna ještě nepřijala své programové prohlášení. Mohli bychom si říci, že jsou tam mnozí noví a že potřebují se zapracovat a nabrat zkušenosti, než představí svůj program. Volební programy stran se již dnes promítají do výstupů jednotlivých odpovědných funkcionářů, i když to z některých kroků a opatření tak nevypadá. Každý z vyvolených subjektů totiž městu ordinuje své představy bez vzájemné provázanosti.

Žít Brno si uvolňuje své členy na problematiku sociálního začleňování, což je jistě levicová materie a bylo by vhodné ji podporovat. Souběžně tak chce dosáhnout na prostředky pro návrat bezdomovců do standardní společnosti, čemuž podřizuje i politiku bytovou na úkor běžných žadatelů o obecní byty. Město bude vracet do vyhrazených bytů částečně i ty, které předtím vyhodily z obecního bytu městské části pro neplacení nájemného a jiné prohřešky. A to aniž by se hodlalo zabývat otázkami dluhů, nástupů do práce a podobně, jako součástí jejich resocializace.

Strana zelených obhospodařuje územní plánování a její představitel ve vedení města se vzpírá zadání potřebného Nového územního plánu města Brna, přestože byl ministerstvem pro místní rozvoj ujištěn, že k tomu krajský územní plán nepotřebuje. Strana zelených se totiž jménem města chystá napadat Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje, ať už je to proto, že některé věci hodlá řešit jinak, než si představuje, a jiné kraj řešit nehodlá, protože jsou v rozlišovací schopnosti města.

Lidovci s tezí „dobrého hospodáře“ zastavili završení prodeje obecního bytového fondu založeného od roku 1996, zrušili veškeré pobídky podle schválených pravidel a dokonce odstoupili od prodeje domů, jejichž prodej již akceptovali nájemníci a vytvořili si jednotlivé úvěrové závazky. Zastupitelstvo rozhodlo, že bude prodávat pouze bytové domy natolik zanedbané, že náklady na potřebné opravy přesáhnou pat-

náctiletou výši nájemného (viz moje vyjádření v únoru). Ať si tu zanedbanost nese ke své tíži nájemník, který dosud snížený komfort bydlení musel snášet!

Návrhy do Koncepce bydlení či Strategie bydlení se mimo jiné zabývají myšlenkou, jak udržet ve městě „přespolní“ studenty: nabídnout jim obecní byty s možností jejich odkoupení „za ekonomicky výhodnou cenu“. Takže město hodlá lákat nové obyvatele a trestat obyvatele stávající! Poněkud nad rámec koncepcí byly výzvy vedení města do městských částí, aby ze svého portfolia uvolnily obecní byty pro speciální projekt pro bezdomovce či pro migranty.

Nad tím vším stojí nositelé sloganu, že „BUDE LÍP“, aniž by se zabývali smysluplností a provázaností předkládaných a schvalovaných záměrů. Možná i proto, že ANO jako jediné – zatím – má vnitřní personální problémy.

Považujeme v oblasti bydlení za zásadní:

- provázanost veškerých aktivit v oblasti bydlení na jednotlivých principech;
- zpracovat Strategii bydlení na principech **udržitelného rozvoje obecního nájemního bydlení za ceny odpovídající kvalitě bytu i lokality**, určené s ohledem na náklady na jeho správu;
- tím usměrnit poptávku po odprodejích obecních bytů, která se opírá o představu, že jako vlastník se dokážou o byt starat pečlivěji a zejména levněji než současný správce;
- k tomu patří i **bytová výstavba**;
- **soustavná práce s nájemníky** v případě pohledávek na nájemném a službách, aby se zastavil jejich růst a vytvořily podmínky pro uhraditelné nájemné;
- **poskytování přiměřeného bydlení** se týká i starších osob, které uvízly v nadměrných bytech, a to i soukromých.

A tak se jeví, že neexistence Programového prohlášení je záměr koalice, který má ušetřit občana před informacemi, co ho ještě do konce volebního období čeká. **Občan by totiž mohl dospět k závěru, že něco takového nedopustí v podzimních volbách do kraje.**

Ing. Pavel Březa,

člen Komise bydlení Rady města Brna za Klub KSČM

Komunisté podpořili rozvoj Jihomoravského kraje

Hladký a rychlý průběh mělo úrovně 25. zasedání Zastupitelstva Jihomoravského kraje, které tentokrát prostrádo konfliktní názory na řešení konkrétních bodů z programu.

Z důležitých bodů schválili i zastupitelé kraje za KSČM např. projekt Zdravý kraj, dále výroční zprávu jihomoravské vzdělávací soustavy, koncepci rozvoje cyklistiky do r. 2023 nebo podpořili krajskou dotaci 0,6 milionu Kč společnosti pro Bařův plavební kanál. Zabývali se též darem Svazu bojovníků za svobodu.

„Schválili jsme smlouvu po pořádání Her 8. letní olympiády dětí v roce 2017 na území Jihomoravského kraje. Zvedli jsme ruku pro navázání přátelského vztahu kraje s už třetí provincií Čínské lidové republiky, a to Hainan,“ konkretizoval předseda klubu jihomoravských krajských komunistických zastupitelů

Stanislav Navrkal a pokračoval: „Už se rozvíjí družba s jinou čínskou provincií, jejíž odborníci připravují v pracovních skupinách vícemiliardovou investici do stavby termálních léčivých lázní Pashlávky na břehu nádrží Nové Mlýny. Nebo se naplňuje projekt osázení rozsáhlých ploch velkého vinařského a vinohradnického podniku v Číně jihomoravskými odrůdami vín s uplatněním jihomoravských zkušeností s výrobou vín v čínských podmínkách. Velký podíl na tom má Střední vinařská škola ve Valticích, jediná svého druhu v republice, která nyní dostává od kraje investice na vybudování vědecko-vzdělávacího a inovačního centra pro celoživotní vzdělávání vinohradnických a vinařských odborníků. Škola má přeshraniční aktivity, např. s vinaři ve Francii nebo v chorvatském Zadaru.“

Podobně jako do rozšíření valtické

školy o odborné vzdělávací centrum s inovativními technologiemi řemesel zemědělství, vinohradnictví a vinařství schválili zastupitelé investice i do vzdělávání ve strojírenství. A to v areálu bývalého podniku TOS v Kuřimi u Brna. Tam bude krajské centrum k výuce nových pracovních postupů v technických oborech.

S přispěním komunistů schválila samospráva jihomoravského regionu dotaci půl milionu korun Krajské radě seniorů. Rovněž tak rozdělili z jihomoravského krajského rozpočtu pomoc 263 milionů korun do sportu, kultury, též investice ve školství i zdravotnictví a do sociálních služeb. Přitom krajskému resortu školství přidělili pomoc 67 milionů Kč, zdravotnictví 132 milionů Kč a sociální oblasti 47 milionů Kč.

(vž)

ČESKOSLOVENŠTÍ ALIAS SUDETŠTÍ NĚMCI - PŘIZNEJTE VINU, PAK SE USMÍŘTE!

K této výzvě mne inspiroval poučný článek bratra Josefa Sedláka v NO č. 5, str. 2 (*Český svaz bojovníků za svobodu společně s Československou obcí legionářskou vydává čtrnáctidenník Národní Osvození. Více zde: <http://www.zasvobodu.cz/narodni-osvozeni/>*). Hovořím nejen za sebe, a svou rodinu, ale i za skupinu našich pozůstalých po obětech řádění tzv. sudetských Němců. Nikoli tedy říšských Němců, ale přímo československých Němců, vymyšleně zvaných jen podle úzkého zeměpisného regionu sudetští Němci.

TAK, ZA PRVNÍ:

Cesta k usmíření naprosto nevede přes rušení dekretů, které nejsou „Benešovy“, ale jsou to dekrety exilové československé vlády ratihabované Národním shromážděním ČSR! Drtí většina dekretů vznikla již za války a jsou dodnes součástí platného právního řádu ČR, zejména ústavní dekret č. 33! **Dekrety jsou nezrušitelné jak ex lege, tak de facto, a nejsou vyhaslé, jako o tom blábolí jejich odpůrci.** Stále se podle nich soudí mnoho restitučních kauz současnosti. **Dekrety jsou návazné právní dokumenty na mezinárodní smlouvy poválečné doby - Postupimské a Pařížské.** Nelze je dodatečně rušit a nelze je dodatečně morálně i odsuzovat a činit nátlak na české orgány státní moci, aby je rušily. Takové jednání je protiústavní a mezinárodně narušitelské. Toto by si měl uvědomit především Herr Posselt, jako hlavní praporečník landsmannschaftů, který po desetiletí soustavně s dalšími aktéry narušuje mezinárodní právo nestydatými požadavky na rušení dekretů, které neustále neoprávněně ostouzí. Psal jsem o tom již několikrát - s stále vidím, že je to nedostatečné. Tudíž tzv. sudetští Němci a rovněž politikové, kteří je zastupují, musejí veřejně přiznat, že dekrety presidenta republiky a Národního shromáždění jsou legitimními akty poválečného osvobození porobené ČSR a ustanou v jejich napadání, případně se omluví za jejich dosavadní ostouzení.

ZA DRUHÉ:

Cesta k usmíření nevede přes neustále napadání, ostouzení a lžiblábolu o osobnosti našeho presidenta spoluzakladatele ČSR, kterého národ po návratu z exilu označil spontánně za *presidenta Budovatele*, nástupce *presidenta Osvoboditele*. Stále platí zákon, že president Edvard Beneš, stejně jako TGM, se zasloužil o stát! A v tomto směru bývalí českoslovenští Němci alias sudetští Němci a jejich potomci ještě stále nedospěli

Dr. Jiří Jaroš Nickelli, předseda ČSBS Boskovice
k uvědomění si dějinné pravdy. O našich kolaborantech ani nehovoře.

ZA TŘETÍ:

Cesta k usmíření může nastat teprve tehdy, až se současně landsmannschafty distancují a veřejně odsoudí své zločinné příslušníky na Češích stejně, jako česká vláda litovala některých excesů na nevinných Němcích v Česko-německé deklaraci. Mám na mysli prokázané sudetské zločince typu sudetského Herberta Kuky, který zločinně zmasakroval nevinné Čechy, dokonce i ženy a dívky v Letovicích ještě v dubnu a květnu 1945, nebo karpatského, poté sudetského Němce Tugemanna, jenž nechal zahubit naše rodinné příslušníky gestapem a v Osvětimi. Dodnes jsem neslyšel jediné slovo omluvy za tyto, a řadu dalších zločinů, od tzv. sudetských Němců!

ZA ČTVRTÉ:

Bývalí českoslovenští neboli tzv. sudetští Němci se musejí distancovat a odsoudit 1 162 617 sudetských Němců, vyznamenaných medailí Adolfa Hitlera za zločin odtržení československého pohraničí podle výnosu Adolfa Hitlera z 18. října 1938 a 1. května 1939. Tito sudetští Němci buďto přímo páchali nebo se podíleli na zločinu odtržení československého pohraničí, na vyhánění, přepadení a vraždění Čechů. Pokud se sudetští Němci veřejně a s veřejným pokáním nedistancují od těchto SVÝCH HITLEREM vyznamenaných zločinců, nemůže být dosaženo žádného usmíření. **Pořád se tu hovoří jen o jakýchsi usmířováních, a jednostranně se napadá jen a jen český národ za jakési poválečné kolektivní obviňování tzv. sudetských Němců a jejich vyhánění, což vše nemá sebemenší opodstatnění v historii, počínaje odsouzením role sudetských Němců na Norimberském soudu a konče pochvalou ČSR za humánní odsun sudetských Němců od Mezinárodního Červeného kříže.** Dále musím konstatovat, že v současnosti k diskusi o usmíření s tzv. sudetskými Němci nikdy nebyli přizváni zástupci početné skupiny pozůstalých po obětech sudetských Němců v ČSR, respektive v ČR, a že se usmířovací akce dějí bez souhlasu a uvážení této skupiny občanů. Mám tu na mysli zejména akce různých magistrátů, naposledy hanebnou usmířovací akci v Brně.

Bez omluvy a pokání českým pozůstalým obětím sudetských a karpatských Němců se strany landsmannschaftů prostě nelze dosáhnout žádného trvalého usmíření.

Boj proti fašismu a za národní svobodu je stále aktuální

Dne 15. března jsme si připomenuli události, které nadlouho poznamenaly historii nejen Čechů a Slováků, ale i dění v Evropě a na celém světě. Okupace bývalé ČSR, vytvoření Protektorátu Čechy a Morava a o den dříve vznik loutkového klerofašistického tzv. Slovenského štátu, byly předehrou pro dosud největší a nejkrvavější vojenský konflikt v lidských dějinách.

Předcházela tomu potupná Mnichovská dohoda, která byla selháním mezinárodně politického a bezpečnostního systému vytvořeného v meziválečném období. Tyto smutné události jsou mementem i dnes, kdy opět čelíme selhání mezinárodního společenství, nástupu fašismu a válečnému štvání. Stojíme znovu proti snahám po revizi dějin, vnucování zájmů velmocí jiným, ignorování mezinárodního práva. Elity dnešního kapitalistického světa chtějí opět vydělat na obchodu s válkou. Vše se hodí ke zbrojení a válečné propagandě. I před 77 lety předcházela válka a okupaci, oligarchizaci moci propaganda vlády silné ruky a nástup různých forem agresivního fašismu a nenávislného nacionalismu. Jako jeden z prvních kroků bylo útočeno na činnost

komunistických stran. Dnes jsme znovu svědky celé řady jevů, které tehdejší stav připomínají: fašistický pochod v lotyšské Rize či zákaz KS Ukrajiny kandidovat ve volbách. NATO, které údajně zajišťuje mír a obranu zájmů všech členů, slouží jako nástroj podřízení slabších tomu nejsilnějšímu, tedy USA.

Dnes, stejně jako kdysi, slouží nenávislné kampaně a tzv. jednoduchá řešení pouze k tomu, aby zabránily lidem přemýšlet nad opravdovými příčinami a viníky krize. Vyvolávání strachu a paniky mu umožnit omezit demokratická práva a umlčet nepohodlné názory. KSČM je strana internacionální, víme, co je solidarita, umíme pomáhat slabým a bezbranným a nebojíme se to nahlas říci. Nepřikloníme se k těm, kteří šíří xenofobii a strach. Současně ale nedáme naši národní identitu a tisíciletou kulturu pošlapat a jsme připraveni za ni i bojovat.

Ústřední výbor KSČM (19. března 2016)

Haló noviny 21. března 2016 *veřejnily i projev místopředsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a předsedy ÚV KSČM Vojtěcha Filipa na shromáždění před Petschkovým palácem v Praze k 77. výročí okupace nacistickým Německem.*

kj

Zasedal Ústřední výbor KSČM

V úvodním vystoupení na zasedání ÚV KSČM 19. března 2016 předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip konstatoval, že vláda se chlubí příznivými výsledky hospodářského vývoje, že se daří automobilovému průmyslu, že běda, kdyby došlo ke zpomalení nebo ke krizi v tomto odvětví, chybí náhradní řešení a záruky, že to nedopadne jako v OKD. Řekl, že stavebnictví zaznamenalo vzestup, ale velmi pomalý, zemědělství loni zaznamenalo poměrně velkou ztrátu vinou abnormálního sucha, v dopravě přetrvávají problémy s přípravou dálničních úseků, ve školství jsou tak závažné problémy šikany s mrtvými a zraněnými žáky a učiteli, ale vláda řeší inkluzi, další snižování úrovně vzdělání, ve zdravotnictví jde o rozklad systému. Jak ovšem může systém fungovat, když koalice je zmítána rozpory nejen o Čapí hnízdo, ale i prodejní dobu v maloobchodě, dochází k rozkladu koalic městských i uvnitř jednotlivých hnutí. Zatím jen KSČM nezapomněla na volební sliby. Jde o to, aby KSČM byla jako jednotná, akceschopná politická síla, která zná řešení společenských problémů – jde o úkol do i po sjezdu strany.

V zahraničně politické části projevu předseda ÚV KSČM konstatoval kapitulaci Evropy před Tureckem a Evropská komise svými kroky dělá vše pro to, aby se Evropská unie rozpadla. Za dobré zprávy označil stahování hlavních sil Ruské federace ze Sýrie a udělení vysokého ruského vyznamenání europoslanci Jiřímu Maštálkovi, uklidňující a stabilizující roli Čínské lidové republiky v mezinárodních vztazích, odsoudil hysterické kampaně kolem návštěvy čínského prezidenta v Praze. Na rozdíl od USA představuje Čína naději pro celý svět.

Za zásadní úkol zasedání označil předseda ÚV KSČM volby. Zdůraznil nutnost vystoupit jako jednotná a pevná strana s vlastním programem v tom kterém regionu, schopnost oslovit lidi tím, že víme, co chceme dělat, jak to budeme dělat a s kým to budeme dělat. Bereme na sebe velkou odpovědnost.

Zasedání ÚV KSČM schválilo kandidáty KSČM do Senátu, rozpočet pro rok 2016 a Stanovisko k politické situaci pod názvem Boj proti fašismu a za národní svobodu je stále aktuální.

Tradičně jen Haló noviny přinesly 21. 3. 2016 zprávu o jednání ÚV KSČM. kj

MZM slaví 200 let

200 let svého založení si připomíná významná státní pamětová instituce – Moravské zemské muzeum. Ač založeno oficiálně až v roce 1817 císařem Františkem I., evidovalo první sbírkové předměty už v roce 1806. Nyní jeho depozity obsahují více než šest milionů(!) sbírkových předmětů, z nichž nejproslulejší je světoznámá Věstonická venuše.

MZM ke svému jubileu připravuje řadu akcí, které vyvrcholí oslavami v září příštího roku. Veřejnost se tak může letos i napřesrok těšit na klenotnici, tedy vystavení nejvzácnějších sbírkových předmětů jednotlivých oddělení, novou stálou expozici věnovanou dějinám 20. století, či výstavu věnovanou právě 200 letům existence MZM.

Součástí oslav má být také koncert Eurovize v Biskupském dvoře. Navíc jedna, či jeden z návštěvníků získá truhlu s velkomoravským pokladem, která obsahuje zlaté kopie velkomoravských šperků z 9. století (prsten, hrozníčkové náušnice a gombík). Musí však vlastnit jediný správný z 5000 klíčů, které se již rozdávají na různých akcích MZM.

did

Lidé jako Ransdorf

To je titul článku v Lidových novinách 13. února 2016. V podtitulku redaktor Lidových novin Přemysl Houda uvádí, že ideologické slogany braly na konci socialistické diktatury vážně jen dvě malé a odlišné skupiny: dogmatictí ideologové a disent.

Houda uvádí, že M. Ransdorf byl komunist a říkalo se, že jeden z těch opravdových. Do KSČ vstoupil už v roce 1972, v době, kdy mu bylo necelých 20 let. Mohl komunist, který v komunistickou ideologii opravdu věřil, po srpnu 1968 vstoupit do KSČ? Jací byli lidé, kteří se tehdy ucházeli o členství v KSČ? Následuje šest odstavců, v nichž se autor zabývá problémem pohřbívání významných představitelů KSSS u kremelské zdi, která už nebyla schopná pojímat další zasloužilé straníky, poněvadž půda u zdi nebyla bezedná, ÚV KSSS po poradě s jazykovědci změnil formulaci „byl pohřben u kremelské zdi“ na „urna s popelem byla vložena do kremelské zdi“. Po zařazení těchto odstavců do článku se táže: proč M. Ransdorf v r. 1972 otvíral brány zkostratělé KSČ? Chtěl snad znovu zažehnout v Husákově státostraně revoluční plamen? Sotva. (Z jakých důvodů? Aby zaplnil předepsaný počet odstavců? S obsahem článku o M. Ransdorfovi nemají nic společného).

Následuje otázka, zřejmě ta hlavní v článku: Od svých studentů, a nejen od nich, slyší morální odsudek, kdo vstoupil stejně jako M. Ransdorf do KSČ po srpnu 1968, byl bezpáteřní. O komunismu prý v této souvislosti nepadne ani slovo, řeč se s železnou pravidelností stočí k oportunistu a kariérismu. A jako důkaz pro své tvrzení vyjmenují několik lidí, kteří se bez problémů uplatnili po roce 1989 v byznysu i ve vrcholné politice. Podle studentů jde o dost nevábný lidský druh, který by se uplatnil prakticky kdykoli a kdekoli (jde o ty, kteří byli U komunistů, mnozí z nich byli Ofčáky, pak v ODS a přešli k Věcem veřejným a nyní jsou třeba u hnutí ANO tam, kam vane příznivý vítr). Někteří radikálnější studenti posuzují morální kredit podle toho, zda do-

tyčný byl funkcionářem SSM, vstoupil do SČSP. Následuje dlouhé povídání o festivalu Folková Lipnice (proč autor zařadil tuto vsuvku do textu o M. Ransdorfovi?). V závěru uvádí, že zesnulý si nepohrával s nehybnou ideologií. Nicméně prý lidi žijící v politickém systému, ve kterém to, co se říká, už nelze brát vážně a jenž umožňuje přisvojit si ideologickou formu a tvůrčím způsobem i přetvářet, lze obtížně posuzovat pouze podle formálních aktů, jako je vstup do některé masové organizace. Tyto vstupy se podle autora staly spíše vstupenkami. Někomu určité otevřely cestu ke kariéře a k dostupným formám blahobytu jako v jakémkoli politickém systému. Jinému poměrně značný prostor pro celkem smysluplný život. Ten druhý vytvářením nových realit pod nehybným ideologickým rámcem neprotestoval, nebyl protistátní. (Smysl článku, obsah článku se velmi málo týká M. Ransdorfa, dvakrát zavedl čtenáře zcela jinam. Dotazy studentů na minulost, kterou neprožili, prozrazuje rostoucí vliv médií.)

Do Echa napsal čtenář na téma Přesvědčený komunist, zásadový člověk?

Paradoxně se lidé velmi často dívají na člověka, který zůstal „komunistou z přesvědčení“, jako na někoho, kdo se zachoval zásadověji než ten, kdo po roce 1989 zahodil legitimaci KSČ. Málokdo se prý zabývá tím, jak je to s komunistickým přesvědčením ve skutečnosti a v co věří takový komunist. Věří prý, že je lepší politický režim, který obehnal hranice ostnatým drátem a nechal je hlídat samopalníky. Nejlepší je pro něho takový režim, který politické odpůrce zavíral do vězení, zavedl cenzuru, zakázal svobodné podnikání, politické strany a cestování. Stačí prý si vyjasnit obsah pojmu, aby bylo okamžitě jasné, že takový přesvědčený komunist není nic jiného než obyčejný extremist. (O těch, kteří po listopadu 1989 nepřekabátili, čtenář podobných názorů neví nic. Nebere v úvahu situaci po únoru 1948 ve všech souvislostech uvnitř i navenek.)

Karel JANIŠ

BRŇANŮM PŘIPOMENULI, JAK VE MĚSTĚ VÍTALI HITLERA

Shromáždění občanů k aktuálnímu poselství výročí nacistické okupace českých zemí před 77 lety se konalo 21. března na brněnském Moravském náměstí po názvem „Tentokrát to už extremismu a straně války projít nesmí.“

Jako hlavní řečník na něm vystoupil kandidát na nového předsedu ÚV KSČM Josef Skála. Předseda brněnské městské organizace KSČM Martin Říha na mítinku připomněl 77 let od počátku okupace ČSR německými fašisty 15. března 1939. Okupace, která přinesla smrt přes 360 000 československých občanů. „Je smutné, že takřka všechna česká média na okupaci Československa Hitlerem zapoměla. Proto se nedivím, když jedna nejmenovaná učitelka prohlašuje, že nás osvobodili Američané. Ptám se proto: V Brně na Moravském náměstí je Památník vítězství se sochou Yankeeho nebo Rudoarmějce? Toho si učitelka zřejmě nevšimla! Je velmi smutné, když národ zapomíná na své dějiny. A jak říká klasik, je možné, že si je bude muset prožít znovu,“ upozornil Říha.

Josef Skála zdůraznil ve své řeči k Brňanům: „Dějiny se přes kopírák nikdy neopakují. Avšak dnes přibývá jevů a událostí, kterými jakoby znovu vstupovala do Evropy zlověstná 30. léta minulého století. Sedmdesát let si liberální svatoušci netroufli uzavírat veřejně holport i s fašistickou chátrou. Dnes už si znovu troufají. Na Ukrajině pomohli teroristickému převratu a převzetí státní moci. Války už vedou sami, celý pás území severní Afriky a na Blízkém východě válkou rozbili a uvedli do nestability. Proti zemím, které jediné v muslimském světě měly relativně civilizované režimy, sekulární a sociálně orientované, vedou nyní brutální války samy a spojují se při nich i s teroristickou chátrou. Na ruských hranicích je nyní největší koncentrace vojenské síly od června 1941, což je šílené“.

Pokračoval pak slovy: „Dva dny po obsazení republiky už 17. března 1939 přijel Adolf Hitler do Brna. Vítaly ho zde početné špalíry zfanatizovaných brněnských Němců. V ulicích byla slavnostní výzdoba a vlály vlajky s hákovými kříži. Při srovnání záběrů českých filmových týdeníků z té doby, pořádně už připravenější. Také proto, že v tomto městě žila početná německá národnostní menšina. Tím spíš chápu, že brněnští vlastenci jsou ve větší averzi ke všemu, co se snaží dějiny přepsat nebo dokonce vrátit do hry verbež, která se pyšní svým nacistickým rodokmenem. Je známo, že v Praze a jinde si fašistická mašinerie po obsazení ČSR dovezla lidi hlavně z nacistického Německa a udělala z nich státní a represivní aparát. V Brně naopak přišli do těchto úřadů místní Němci, kteří se přihlásili k fašismu už dříve. Žili společně s českými spoluobčany a když

dostali šanci, otočili se vstřícně k Hitlerovi jako svému vůdci. Mělo to dopad i na poválečný odsun brněnských Němců jejich pochodem přes Pohořelice do Rakouska, který je v podstatě uchránil před lidovým hněvem. Hodně jich zemřelo při transferu na úplavici a jiné nemoci kvůli nevhodným hygienickým podmínkám. Při odsunu dostali lékařskou péči, která měla těsně po válce velmi omezené možnosti. Odsun Němců z Brna byl i humanitární řešení, aby je válkou usouzení obyvatelé v ulicích neutloukli holemi či lopatami. Ve vazbě na historické zkušenosti musejí Brňané vnímat tyto události vyhoceněji, než leckterý Pražák,“ uzavřel Josef Skála.

S aktuálními problémy evropské i domácí politiky se podělili s Brňany na mítinku též 1. místopředseda ÚV KSČM Petr Šimůnek a komunistická poslankyně Parlamentu ČR Marie Pěničková. Brněnští komunisté pak představili občanům svůj volební program a kandidáty do letošních voleb do Zastupitelstva Jihomoravského kraje a do jedné třetiny míst v Senátu. Václav Žalud (text i foto)

Bude bývalá káznice a věznice kulturní památka?

Návrh Národního památkového ústavu a Konfederace politických vězňů k zahájení řízení o prohlášení objektu bývalé káznice a věznice v Brně na Cejlu s kaplí Nanebevzetí Panny Marie za kulturní památku podpořili jednomyslně radní Jihomoravského kraje.

„Chceme tímto symbolickým gestem uctít památku vězňů, jejich a popravených obětí totalitních režimů a uchování paměti pro budoucí generace. Stavíme se za památkáře v aktuálním sporu o to, zda věznice má nebo nemá mít statut kulturní památky,“ uvedl hejtman Michal Hašek a dodal, že osobně považuje za neuvěřitelnou skutečnost, že náměstek brněnského primátora pro kulturu Matěj Hollan se chová tak „kulturně“ k prostředí věznice, že tam poslal stavební firmy okamžitě zahájit stavební práce bez předchozího historického památkového průzkumu.

„Je pro mne naprosto neuvěřitelné a ukazuje to, jaký má vztah pan Hollan k historické paměti našeho národa. Je to místo, kde byly vězněny stovky, možná tisíce odbojářů v dobách totalitních režimů a desítky tam byly popraveny. Myslíme si, že tento objekt si zaslouží památkovou ochranu. Máme v té věci jiný pohled a jiný názor, než má pan náměstek Hollan,“ zdůraznil hejtman.

Náměstek hejtmána Roman Celý doplnil, že nejde o žádný tah, jak zabránit rekonstrukci tohoto objektu: „Pouze zde máme daleko větší jistotu, že bude tento objekt hlídán z pozice Národního památkového ústavu jako pietní místo, které si to jednoznačně zaslouží. Nemůže přijít, jak jsme si ověřovali, k nějakému omezení přílivu prostředků. Spíše naopak, podtrhne se význam tohoto pietního místa,“ řekl náměstek Celý.

(vž)

Odkaz Února 1948 dnešku

* * *

Zvolené téma (18. 2. 2016) „Odkaz Února 1948 dnešku“ bylo příčinou značného počtu účastníků. Ani obsah přítomné nezklamal, počínaje dobře připraveným úvodním slovem soudružky Dr. Anny Štofánové a konče obsáhlou diskusí.

Nebylo se čemu divit. Únor 1948 je námi obdivován, než některými protivníky zatracován. V r. 2015 vyšla kniha k osvobození Československa nazvaná „Svoboda zrozená v boji“ (vedoucí autorského kolektivu doc. Hana Kráčmarová). Popisuje mj. také Únor 48, jsou tam i přílohy obsahující stanoviska některých historiků, umělců aj.

Komunisté byli připraveni. Uznávaná je úspěšná role K. Gottwalda. KSČ věděla, že dojde k rozhodnému střetnutí mezi levicí a pravicí. Pravice neuspěla. Předpokládala podání demise, tím dojde k vyvolání krize a budou nové volby.

Vskutku 20. 2. 1948 dvanáct ministrů (z 26) podalo demisi, kterou prezident Beneš (25. 2.) přijal. Podle P. Tigrida pravice to neměla promyšlené, nebyla schopna vyvolat nespokojenost lidu. Naproti tomu komunisté měli podporu dvou miliónů odborářů (*pravice věděla, proč po převratu 1989 je třeba rychle zlikvidovat odbory*). 24 tisíc závodů a úřadů (24. 2.) podpořilo politiku KSČ. 22. 2. 1948 byly vytvořeny milice, které však do událostí nezasáhly. Kapitalisté se nikdy nesmířili s porážkou. K. Gottwald svými vědomostmi a dovednostmi předčil všechny buržoazní politiky. Komunisté vyhráli bleskově aplikovanou taktikou. Potvrdilo se, že akceschopná strana mající podporu lidu vyhrává.

Dnes slyšíme od nepřátel, že šlo o puč. Je možné označovat jednání většiny národa za puč? Prý byla porušena Ústava. Nikde není řečeno v čem. Mnozí komunisté se domnívali, že rozhodující bitva byla ukončena v náš prospěch a vše půjde dále k lepšímu. Všechno se neuhlídalo a po 40 letech došlo k převratu.

Pravice nespala a nespí ani dnes. Tím navázala referující na druhou část svého vystoupení. 22. 1. 2016 náhle zemřel M. Ransdorf. Jeho smrti předcházela

DISKUSNÍ ČTVRTKY

štvanice na něho, že se jedná o korupčníka toužícího jen po penězích, že káže o ideálech, přičemž se neliší od nemorálních lidí.

Byl to člověk nadaný určitou genialitou (je za ním 25 napsaných publikací) a jak to u takových lidí bývá, byl obdařen také určitou nepraktičností. Byl odvážný, pevného charakteru, říkal, co si myslel. Za hlavní viníky současné mezinárodní situace označil USA, NATO, což nemohlo zůstat bez odezvy. Byl pro pravici nebezpečný. Marxovo dílo znal a pracoval s ním. Že ho honila pravice, s tím počítal. O to víc ho bolelo, že někdy ho neuznávala ni levice, včetně naší KSČM.

Lze říci, že proběhl značně úspěšný diskusní čtvrtek a přejme si, aby další byly stejně zdařilé.

Josef Vondrák

Karel JANIŠ

Exekuce a oddlužování

Dne 17. 3. 2016 se konal diskusní čtvrtek na výše uvedené téma. Úvodní slovo přednesl a na dotazy odpovídal s. Martin Říha, člen ÚV KSČM a předseda MěV KSČM.

Exekuce – vymáhání probíhá v rámci exekučního soudu. Exekutor musí rozhodnutí vykonat. Řídí se zákony. Mají nad sebou exekutorskou komoru. V ČR máme 140 exekutorských úřadů. U exekuce neexistuje promlčení, i po smrti to všechno přechází na dědice. Všechno je archivováno 50 let. Úspěšnost je kolem 30 %.

Co předchází exekuci? Např. dost lidí jezdí bez jízdenek v městské hromadné dopravě. Nezaplátili pokutu revizorovi, ani na přepážce dopravního podniku, ani přes soud. Ten tedy rozhoduje o exekuci. Jiné jsou z řad svobodných a rozvedených matek, které se nemohou domoci alimentů. Mnoho případů je z neplacení sociálního a zdravotního pojištění, spočívající v tom, že skončí-li zaměstnání, nejde se přihlásit na pracovní úřad. Jsou však i případy, že peníze neoprávněně pobírají od pracovního úřadu (např. sociální dávky). Žije totiž mezi námi i řada chytráků, kteří si jen hrají na chudáky, kteří už všechno dokázali převést na rodinné příslušníky apod. Každou práci dělají lidé. Jsou většinou takoví, kteří to dělají správ-

ně, odpovědně, ale i někteří, kteří to tak nedělají. To se týká i exekutorů (*nenechme se mýlit sdělovacími prostředky, které publikují jen nedostatky a špatnosti v této oblasti*). Každý exekutor musí mít středoškolské vzdělání a jeden rok studia na právnické fakultě.

Druhá část úvodního slova se týkala oddlužování. Má-li člověk nevládnutelné dluhy, tak je třeba přistoupit k oddlužení. Zde je několik možností: a) má-li dlužník dostatečný příjem, tak musí splatit 30 % dluhů dlužníkům (kteří se přihlásí). Po pěti letech se vydá pro hlášení o oddlužení; b) druhá možnost je, že se posbírání majetek dlužníka, ten se zpeněží a z toho se všechno zaplatí; c) nejhorší je vyhlášení totálního bankrotu.

Dlužníci utíkají na úřední adresu, myslí si, že se tam schovejí. Neschovejí. Udělat ze sebe mrtvého brouka není dobré, je to to nejhorší.

Je třeba ocenit, vážít si občanů, kteří se z těchto nepříjemných problémů dostali a jsou schopni opět normálně žít a pracovat. Dále je třeba radu hledat u odborníků, včetně sociálních pracovníků a ne u advokátů, kteří jsou značně drazí a ne vždy úspěšní. Konečně a hlavně provádět výchovu finanční gramotnosti všech lidí.

Josef Vondrák

V sále havanského letiště se 12. února 2016 setkal papež a ruský metropolita. Prvních 15 minut rozhovoru vysílaly televize v přímém přenosu.

Tříhodinová diskuse vedená ve světovém jazyce už byla bez novinářů. Oba se již setkali v roce 2006 a 2007, kdy ještě nezastávali dnešní nejvyšší funkce ve svých církvích. Většina expertů se shoduje v tom, že v dnešní nelehké mezinárodní situaci přispěje jejich setkání ke zlepšení vztahů mezi Východem a Západem. Katolická církev má velký duchovní potenciál, pravoslavní žijí ve společném státě s muslimy i s politiky. Kirill má vynikající styky s Kremlem a nejednou posvětil i Putina sporná rozhodnutí. Ve společné deklaraci se náboženství prolíná s politikou. Jde o ochranu pronásledovaných křesťanů na Blízkém východě. Aktuální je výzva k mezináboženskému dialogu a k řešení uprchlické krize. Jde i o ochranu tradiční podoby rodiny. Hovořilo se i o míru v Sýrii, blízkovýchodní krizi a o situaci na Ukrajině. Setkání udělalo podstatný krok na cestě k ekumenismu.

Katolický týdeník č. 8 ze 16. - 22. února 2016 věnoval setkání papeže a patri-

archy dvě strany. Především schůzka byla připravována několik let. O místě setkání se uvažovalo v Miláně. Ale Kirill odmítl setkání v tomto městě i v Evropě. Uvítal setkání v Havaně. Nechybí výňatek z knihy znalce pravoslaví kardinála Tomáše Špidlíka Duše poutníka. Kardinál Miloslav Vlk v obsáhlém rozhovoru připomíná velký význam setkání a konstatuje, že 13 pravoslavných autonomních místních církevních společenství se chystá jednat na koncilu. Půjde o větší sjednocení pravoslavných. Moskva prý blokovala společný kongres katolíků s pravoslavnými o přijetí různosti v liturgii. V posledních letech kardinál Vlk pozoroval snahu infiltrovat do struktur pravoslavné církve u nás emisary z Moskvy a má dojem, že tamní politická moc chtěla mít v naší pravoslavné církvi pomocníky. Má velmi dobré styky s pravoslavnými metropolitou v Cařihradu, v Římě, v Paříži. S moskevskou částí pravoslaví nevybudoval žádné vztahy ani v Čechách (*udělal vše, aby nebyl považován za agenta Kremlu*).

Pozadu nezůstal nehodný nositel titulu profesor Martin C. Putna. V Lidových novinách 16. února 2016 odmítl

pojem setkání hlav dvou církví. Hlavou křesťanské církve je Kristus, ne papež, který je jeho zástupcem. Hodnostářem s nejvyšší funkcí je patriarcha cařihradský, ale nemá pravomoc nad ostatními patriarchy a metropolitou, kteří stojí v čele národních církví – srbské, bulharské či československé. Jedině sněm rozhoduje o nejzásadnějších otázkách pravoslaví. Patriarcha Ruské pravoslavné církve je představený nepočtenější z pravoslavných církví. Jde o zvěšování významu ruského patriarchy Kirilla, tlačené ruskými médii. To, čím je významný, je moc – počet podřízených, majetek, společenský vliv, úzké osobní napojení na vládcu obávaného a nevyzpytatelného po zuby ozbrojeného státu. Tím Kirill vyniká. Takže „*historické setkání*“ hlav dvou církví po tisíci letech je prokremelská manipulace. (*Větší nesmysl už nemohl vymyslet. Pokud Putin řekne, že 5 a 5 je 10, bude Putna v rámci protikremelské propagandy tvrdit, že nikoliv 10, ale 11? V článku neuvedl ani slovo hodnocení významu setkání a jednání papeže Františka a Kirilla. Neuznává je vůbec? Kirill ho asi straší i ve spánku, psychiatri by se mu měli věnovat.*)

NOVÉ ISLÁMSKÉ CENTRUM V BRNĚ - VOSÍ HNÍZDO OBČANSKÉ IREDENTY

Tak to tu máme opět. V naší jihomoravské metropoli je známé úsloví, že když se něco nezdaří, „je to průšvih jako Brno“. Instalace šiitského kulturního centra v soukromém domě v Králově Poli, po mešitě v Brně, takový olbřímí průšvih dozajista je.

Hned na počátku této stati uvedme, že otázka vůbec nestojí a nepadá se vznikem jakéhosi kulturního centra. Otázka stojí a padá se vznikem centra věnujícího se ideologii islámu. Kterýžto islám řada pavědců, politruků, politologů a náboženských myslitelů neoprávněně pokládá jen a jen za náboženství a nikoli současně za ideologii! U nás je neblahým příkladem takového zcestného chápání otázky pan kněz Halík, nositel Templetonovy ceny.

Tuto otázku navíc je třeba upřesnit v tom smyslu, že je zcela lhostejný etnický či rasový aspekt problému. Je zcela putna, zdali by to bylo centrum arabské, turecké, kurdské, iránské, mašukulumbské, nebo kmene Hopi, či Samojeďů, což by v naší ústavou dané sekulární společnosti nikterak neškodilo.

Co tedy vadí, a co je pravým nebezpečím, doslova společenskou hrozbou? Je to hlásání tzv. islámského práva šaría.

Jak známo, naše ústava obsahuje články 2 a 6 týkající se ideologie, vyznání a náboženství.

Co praví článek 2, hlavy první, obecných ustanovení naší Ústavy? „*Stát je založen na demokratických hodnotách a nesmí se vázat ani na výlučnou ideologii, ani na náboženskou vyznání*“. A co hlásá šaría? Hlásá pravý opak Ústavy ČR! Šaría se váže výlučně a jedině na náboženské učení, nadřazuje toto učení všem ostatním principům jinověrců a státních uspořádání, tedy i uspořádání demokratickému! Šaría je vý-

lučně teokratická doktrína, neslučitelná s demokratickým právním řádem státu Česká republika.

Co hlásá článek 6, hlavy druhé, oddílu prvního Listiny práv a svobod, nedílné součásti Ústavy ČR? „*Každý má právo na život. Lidský život je hoden ochrany již před narozením. Nikdo nesmí být zbaven života. Trest smrti se nepřipouští*.“ A co hlásá šaría? Hlásá pravý opak. Umožňuje trestat smrtí vybrané osoby s neodvolatelným výsledkem.

A já se nyní ptám. Zaručí muslimové v novém islámském centru v Brně, že budou dodržovat Ústavu ČR? Zaručí se, že nebudou ani hlásat, ani šířit islámské právo šaría a nebudou podporovat její šířitele a hlasatele v Brně, na Moravě a v celé republice?

A nechci slyšet žádné profesní bláboly v tomto směru o tom, že „*šaría taková není, a že bude omezena jen na výkon soukromého náboženství, že v žádném případě neohrozí jinověrce a atheisty*“ atd. Takových blábolů jsme se naposlouchali z úst různých sluníčkářů, havlistů, schwarzenbergistů, topistů, od madam ombudsmanové, od pana lidoprávního ministra atd. atd. do nekonečna. **Tady je ten zakopaný pes ohrožení našich občanů nejen Brna, nejen Moravy, ale i celé republiky. Dokud náš parlament neodhlasuje zákaz šaría, jak je tomu například v Japonsku, nebude a nemůže tento stát být bezpečný. Alespoň pro nás, obyčejné starousedlé občany Česka, kteří tu bytují již po staletí. A abychom přidali něco evropsky multikulturního - „*A basta*“, jak například říkají Italové.**

**Dr. Jiří Jaroš Nickelli,
předseda OV ČSBS Boskovic
(autor je etnograf a muzeolog)**

□ **JSME MALÍ MY, ONI NEBYLI.** To je titul rozhovoru, který Literárním novinám č. 2/2016 poskytl spisovatel, scénárista, publicista a muzikolog **Zdeněk Mahler** (1928). V dobových kronikách je doloženo, že svatý Václav dával dohromady český stát. V té době se projevovala celá řada knížat. Aby zabránil obecnému krveprolití, nabídl Radslavovi osobní soubor. Bratrovražda je tragické předznamenání českých dějin, to je podle Mahlera omyl, i dějiny Anglie byly krvavé. Jako vládce nelze Václava pomíjet (*tak sv. Václava charakterizuje katolická církev a 28. září je Den české státnosti*). Husité v Betlémské kapli zpívali *Svatováclavský chorál* a táhli-li do boje, zpívali svůj vlastní chorál *Ktož jsú boží bojovníci*. Antonín Dvořák napsal předehru, v níž tyto dva chorály zpracoval v jednom hudebním celku. Odnesl od katolíků, že do hudby tahá husitský chorál a od husitů, že glorifikuje sv. Václava. O víře Dvořáka nemůžeme vznášet sebemenší pochybnost. A to je ta obrovská kotva, která mu umožnila skládat fantastické spirituální práce a vážně se zabýval tím, že napíše hymnus o Husovi. Jsme malí. My. Oni nebyli. Neměli jsme nazbyt osobnosti, pokud šlo o hrdiny. A vlastní žalostné svědomí nás přivedlo k tomu, že jsme se je snažili degradovat. Národ, který potřebuje hrdiny, bývá nešťastný, ale nešťastnější národ je ten, který je nemá. Podle jiné varianty je národ schopný je ničit, znehodnocovat, na nich si vybíjet vlastní ubožáctví. I k tomu došlo. Názory na naši minulost se dnes natolik rozštěpily, že se v podstatě polarizují. Jestli tu nějaký čas existovala snaha rozlepťávat některé tradice českých dějin a relativizovat hodnoty, ať jde o události nebo hrdiny, tak dneska proti sobě stojí dvě koncepce. Jsme svědky obrovského podceňování českých dějin, prakticky jde o jejich přepis. Jeden názor je plebejský, viděný zdola, a druhý elitářský, asociální, vlastně nedemokratický (*tento potlačuje ten plebejský všemi možnými způsoby, např. pořadem Historie cz., v němž velmistr padělání minulosti Vladimír Kučera vždy mohutně přikládá do kotle nenávisti ke všemu pokrokovému v naší minulosti, k husitům, ke komunistům, ke všemu sovětskému, ruskému - viz pořady o Lidových milicích, o Janu Švermovi na téma Padouch nebo hrdina, Za komunistů bylo líp. O jeho duševní zdraví jsou právem obavy, aby neskončil jako někdejší mi-*

nistra obrany USA v 50. letech). Ono přepisování dějin nás vrací do minulosti, kdy jde o oltář a trůn. Mahler vycházel z toho, že tento geopolitický prostor je nádherná zahrada, na níž je patrné dílo padesáti generací předků, kterým jsme zavázáni. Jakkoliv je to křížovatka, místo zájmů mocenských dobyvatelů. Ono přehodnocování se vztahuje k Husovi, motá se kolem Komenského, Havlíčka, Masaryka, Čapka a jde to dál. Při posedlosti ideologickou předpojatostí (*jsou jí plní všichni, kteří připomínají výročí významných událostí a osobností dávné i nedávné*) musíme člověka, který si myslel a myslí něco jiného, znehodnotit. Vznikla snaha popravit ještě jednou člověka, jehož mravní

STŘÍPKY O NÁS

gesto je nesporné.

Byl ochoten dát hlavu na špalek za to, o čem byl přesvědčen, co je správné, a prokazatelně neměl ruce od krve. Proto se několikrát zastal Julia Fučíka, který byl poučený novinář, literární a divadelní kritik. A F. X. Šalda zdůrazňoval, že nepřestane litovat, že mu utekl do politiky. Když věděl, že jde opravdu o všechno, soubor podstoupil. Fučík věděl o zločinech, když psal reportáže ze Sovětského svazu. Ale na jedné straně byl Stalin. Na druhé Hitler. Fučík byl u hitlerovského převratu, on ho viděl na vlastní oči. Na druhé straně rovněž věděl, že mu něco ujíždí, že sociální sen dostává podobu deformace, která to vše jednou historicky pohrbí. Fučík požádal redakci Rudého práva, aby ho přeložili do Španělska, kde se rozhořela občanská válka.

□ **Mahler uvádí, co provázelo Fučíkův stranický život za okupace.** Byl v ilegální trojce, když došlo k paktu Ribbentrop-Molotov neboli Hitler-Stalin, a principiálně ho nepřijal. Dokonce o tom existuje jeden dopis. Na schůzce této ilegální trojky ho z komunistické strany vyloučili. A když došlo v říjnu 1945 k 1. vydání Reportáže a rozjel se jeho kult, jeden z buňky, profesor Viktor Knapp, právník, si vyžádal audienci u Gottwalda. Řekl mu, že kult má vadu na kráse: „*My jsme Fučíka ze strany vyloučili*“. A Gottwald mu řekl: „*Kdo z té buňky přežil?*“ „*Já sám*“, odpověděl mu Knapp. „*Tak o tom mlč*“, dozvěděl se. A Mahler uvádí jeden moment, který ozřejmuje, co ten pakt byl a proč vznik-

nul. Snaha Sovětů domluvit se s anglickou a francouzskou stranou nevedla k ničemu. Od konference v Locarnu od r. 1925 jsou všechna děla namířena na východ. To, že Francie stavěla Maginotovu linii, bylo jasné, že se zakopává a že nám nepřejde na pomoc. Vše směřovalo na východ a Beneš i Masaryk to věděli velmi dobře. Paktem Ribbentrop-Molotov se stalo, že hlavně se otočily na západ. Tam je prakticky začátek spojeneckého paktu Sověti, Spojené království a Amerika proti Hitlerovi. Historické procesy mají složitější kontexty a často nedozrál čas ani poznání pravdy k tomu, aby se věci mohly traktovat. (*Nikdy naše poznání minulosti nekončí. Ale odmítavý vztah Fučíka k paktu Stalin-Hitler, to je překvapení! Nebyl sám, pakt otřásl komunistickým hnutím celkově.*)

□ **Mahlera fascinuje, jak naprosto omylně se vykládá Švejk.** On nešvejkuje, vůbec se neulejvá, sám do všeho vlezl, je tak zvědavý, že do všeho strká nos a existuje jen z vůle autora. Vyzná se v každé situaci a přežívá je v podstatě s pudovou neomylností. Není možné o něm říci, že je to hlupák. On do všeho vidí, je ve styku s obyčejnými lidmi, dobromyslný, chová se naprosto přirozeně. Dostane-li se do sféry moci, tam nasadí. Jeho obrana je jednoduchá – on všechny demaskuje. Oni pak už před ním utíkají, oni jsou ti ubožáci. On je nepotřebuje, on není ve své duši lokaj, není podřízený, je to šašek u dvora. Nemůže nic změnit, on dokonale vše demaskuje tím, že se všemu vysmívá. Je to fantastický vklad do světové literatury, v níž už jsou Odysseus, rytíř Quijote de la Mancha, Faust.

□ **Otázkou být či nebýt se zabývají lidé z generace po generaci.** Zabývá se tím i **Masaryk** v České otázce. On si přisoudil češství. Byl vychován ve smíšené rodině, na nejlepších školách, na anglické filozofii a má americkou manželku. Před sebou kariéru ve velkém světě a on si zvolí češství. Jde tam, kde je ho zapotřebí. V jeho pracích jsou formulace, které dneska znějí nesmírně aktuálně. Zánik sebemenšího národa by byl ztrátou pro lidstvo a Masaryk do toho vstupuje s tím, že i v malých poměrech člověk nesmí žít male. A začne to formulovat. To máte obrovský atak proti Vaškovi, který stojí na hnoji a praská bičem proti Kocourkovu a Hulvátovu a za evropskou politiku. Protože česká politika musí být evropská. (*Mahler přivádí čtenáře k přemýšlení o odkazu naší minulosti pro dnešní zcela jinou situaci.*) **kj**

Festival Ruské jaro na Moravě

Osmý ročník kulturního festivalu ruskojazyčné národnostní menšiny Ruské jaro na Moravě zahájili jeho příznivci v Brně.

Na 32 000 Rusů má dle statistiky trvalý pobyt v ČR. Z toho na pět tisíc na Moravě. Půl druhé stovky zapsaných členů a mnoho příznivců působí v Ruském kulturně osvětovém sdružení na Moravě (RKOSM). Jeho předsedkyně, ruská básnířka a spisovatelka **Ljubov Vondroušková** uvedla, že tento a další spolky připravily k festivalu letos v březnu, dubnu a květnu každý měsíc pět - šest akcí, které seznamují veřejnost s ruskými realitami. Např. to byl koncert klavíristky **Renaty Andraševové-Lichnovské** a houslisty **Tomáše Vinkláta** v sále Generálního konzulátu RF v Brně. Oba umělci budou ještě koncertovat pod názvem „*Pokladnice slovanské kultury*“ 29. května od 16 hodin v sále brněnské Janáčkovy akademie múzických umění v rámci festivalového seriálu Ruský hudební salon na Moravě. Na úvodním ve-

čeru přednesl své verše ruský básník a právník z Mikulova **Vladimír Andrejev**. Svoji tvorbu věnoval nedávnému mezinárodnímu ženskému svátku.

Osmý festivalový ročník připravil pro veřejnost např. ukázky **ruské gastronomie** (19. 3.), Den ruského jazyka 23. 3. v brněnském AS klubu nebo 28. 3. **Foto-výstavu k desetiletí činnosti RKOSM**. Dubnové akce obsahují **exkurzi po Jiho-moravském kraji**, dále pak literární soutěž stále přibývajících vyznavačů ruského jazyka **ARS Poetica - Puškinův památník** 9. dubna na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity. Šestnáctého dubna budou psát všichni Rusové na celém světě tzv. **totalní diktát z ruského jazyka**.

K výročí osvobození moravské metropole od fašistické nadvlády 26. dubna 1945 Sovětskou armádou a Rumunskou královskou armádou nachystali pořadatelé na 26. 4. **Pietní akt u pomníku osvoboditelů na Čestném pohřebišti Ústředního hřbitova v Brně.**

Festivalový květen věnovali pořadatelé (k nimž patří též Česko-ruský spolek, Katedra ruského jazyka a literatury Pedagogické fakulty MU, Ústav slavistiky MU nebo jihomoravská krajská organizace České asociace rusistů) **vernisaži výstavy Mozajka. Též Ruskému hudebnímu salonu v Mikulově, připomínce Dne vítězství 9. května na Ústředním hřbitově v Brně.** Obsahuje i autorský večer básníka V. Andrejeva, koncert Pokladnice slovanské hudby, křest knihy a další činnosti ruské národnostní menšiny na Moravě. (vž)

Není tu Vltava, ale Svatka, Svitava

Pod tímto názvem přichází na knižní trh z nakladatelství Moravskoslezský kruh stodvaapadesátistránková publikace, jejímiž editory jsou Ladislav Vencálek a Antonín Hošťálek. Autorem fotografií je Igor Šefr, obálka a grafická úprava jsou dílem Borise Myslivečka.

Editoři této brunensie požádali 17 osobností z Brna nebo s životním vztahem k tomuto městu, aby vyjádřily své pohledy na moravskou metropoli. Sešly se příspěvky rázu osobního a vzpomínkového i historického. Historička Milena Flodrová ten svůj nazvala *Brno a Jošt k sobě nerozlučně patří. Brno v Janáčkově zrcadle* přibližuje publicista a hudebník Jiří Plocek. Publicista Ladislav Plch opatřil svůj příspěvek titulkem *Kamenka - tip pro fajnšmekry a vlastivědně zánícené*. Publicistka Jana Soukupová nepochybně zaujme čtenáře obsahem příspěvku *Brno mafiánské*. Herečka a spisovatelka Ivanka Devátá se narodila v Praze, ale vyznává se, že Brno je *Město mého mládí*. Strávila v něm nádherných šestnáct let, na něž vzpomíná se zaměřenými očima. „*Přeji Brnu jen úspěšné a smysluplné inovace, aby bylo stále hezčí a aby se vám v něm krásně žilo*“, vzkazuje čtenářům.

Dalšími autory jsou rozhlasová moderátorka a lektorka Pavlína Dufková, divadelník a spisovatel Arnošt Goldflam, divadelník a historik Ludvík Kavín, krajinný ekolog Jan Lacina, politik a ekonom Luděk Niedermayer, architekt Petr Pelčák, architekt Jan Sapák, historik a sociální psycholog Petr Schnur, spisovatel a televizní dramaturg Josef Souchop, publicista, psycholog a spisovatel Jaroslav Štěpaník, kněz, biolog a spisovatel Marek Vácha a psycholožka Kateřina Vencálová. Samozřejmě, že svá vyznání nabídli i oba editoři. Hošťálek svá nazval *Duše Brna - ozvěna starých diskusí* a *Brno je zelené*, Vencálek *V Brně se vždycky teskní a Mé Brno*.

Bohumil Hlaváček

Libuška Břenková

Členkou LKŽ Dobromysl je od založení v roce 1993. Našla v novinách články o čtyřletém děvčátku Veronice Gožďalové, trpící od narození mozkovou obrnou, která má velký sen-chodit. Zapojila se do akce „*Víčka pro Verunku*“ a začala sama sbírat víčka. Po „provalení“ její aktivity na klubu LKŽ jsme jí začaly pomáhat. Již jsme nasbíraly přes 170 kilogramů. Do akce zapojila i syna, který nashromážděné víčka z klubu odváží do sběrně.

Je to velmi obětavá soudružka, která pomáhá vždy, když je potřeba. 2. března oslavila své 81. narozeniny. Blahopřejeme!
Jana Urbánková

Básník Ivo Odehnal rozšířil řady osmdesátníků

Stalo se tak letos 4. dubna. Rodák z Valašských Klobouků, žijící nyní v brněnských Černých Polích, v květnu před čtyřmi roky četl v Mahenově památníku ze svého dosud nepublikovaného rukopisu Labutí píseň šamana z Kančích hor. Krátce poté mi napsal, že je to možná jeho labutí píseň. Dodal, že „*poezie je vytlačována z našeho kulturního povědomí nenáročnějšími konzumními aktivitami. V masovém měřítku se tak stává poezie nadbytečnou, případně vykazovanou do omezeného okruhu vnímatelů.*“

Jen několik dnů před osmdesátinami mi napsal: „*Ptáš se, co je nového a jak je to s onou mojí šamanskou 'labutí písní'?*“ Především mohu říci, že Šaman z kančích hor, který už na konci roku 2013 začal pouštět žílou motýlům paměti, si během minulého roku vcelku nevedl špatně. Po „*vernisaži*“ nové sbírky v Paláci šlechticů v Brně, při uvádění knižních novinek nakladatelství VUTIUM a SURSUM, byla skladba Tvou zásluhou jako první prezentována v internetovém periodiku Novináři jižní Moravy. Poté počátkem roku 2014 bylo na ni upozorněno i v Brněnském deníku Rovnost. Jako autor jsem pochopitelně rád, že skladba „*neunikla*“ pozornosti literární kritiky, onomu katalyzátoru tvorby.

V prestižním literárním časopise Host č. 2/2014 ji recenzoval Ivo Pospíšil pod názvem *Prodirání paměti do lůna bytí*, v pražském Týdeníku pro literaturu a kulturu (Obrys-Kmen, ročník 14/2014) se touto skladbou zaobíral Alexej Mikulášek v recenzi nazvané *Šamaní pamět*. Přeji mu ještě dlouhá léta plodného života.

Bohumil Hlaváček

aneb co přináší divadelní a hudební sezóna v dubnu a květnu

Janáčkova opera uvádí (29. IV.) rámci festivalu Ruská kultura v české republice slavnostní představení klasického baletu Ludwiga Minkuse Balet Gala / Bajadéra s ruskými baletními hvězdami. S Michaelem Lobuchinem, prvním sólistou Velkého divadla v Moskvě a Alexandrou Timofjejevovou první sólistkou Kremelského baletu v Moskvě. Choreografie Bajadéry je podle Márie Petipy z 19. století již Rusové zaznamenali a uchovávají. Pro srovnání - choreografie našeho nejslavnějšího choreografa první poloviny 20. století Ivo Váni Psoty se nedochovala.

Mahenovo divadlo premiéruje (29. IV.) Otvírání studánek Alfréda Radoka z pera dramaturga činohry Národního divadla Brno Martina Sládečka v režii Jana A. Piťnského. Tématem je epizoda z nelehkého života Alfréda Radoka, poznamenaného židovským původem, kdy na něho v roce 1960 dolehl zákaz inscenovat v Laterně magice kantátu Bohuslava Martinů na slova Miroslava Bureše. Radok přes životní peripetie dostal možnost vytvořit Laternu magiku pro československý pavilon na Světové výstavě v Bruselu v roce 1958 a v roce 1956 natočil kultovní film Dědeček automobil. Ve švédské emigraci v Göteborgu se pak věnoval jen divadelní režii, jako téměř všichni režiséři České nové vlny - emigranti. Martinů, byť podobného osudu, sklízel zahraniční úspěchy už za života v emigraci a poslední z trojice autorů, básník Bureš, by zůstal regionálním autorem a v dobové terminologii neznámým kulturním referentem v zotavovně, nynějším hotelu Sykovec, nebýt hudby Martinů. Tak křivolalé jsou cesty ke slávě.

Reduta uvedla v premiéře (7. IV., reprízy 14., 23., 24. V.) hru jednoho z nejhranějších současných německých autorů Rolanda Schimmelpfenniga nazvanou Kdyby, tak, a co pak. Jedná se o variace na řemeslnickou scénu ze Shakespearova Snu noci svatojánské, pojatou v absurdním duchu. Stavební dělníci uvažují nad dírou ve zdi zchátralého domu, kterou jeden z nich beze stopy zmizel. Čtenář jistě zná situace, kdy řemeslníci řeší problémy, jež dle jejich názoru jsou neřešitelné a k jakým závěrům docházejí, když se blíží „padla“. Autor, ročník 1967, pracoval v Istanbulu jako nezávislý novinář a jako třidvacetiletý začal studovat režii na Otto-Falkenberg-Schule v Mnichově. V letech 1999 až 2001 byl dramaturgem věhlasné berlínské Schaubühne a od roku 2006 definitivně žije a pracuje v Berlíně.

Městské divadlo na Hudební scéně uvede (7. V.) v české premiéře muzikál Prodaný smích z hudební dílny Xaviera Naidoo. Předlohou byl stejnojmenný román Jamese Krüse. Spisovatel je nositelem nejvyššího literárního ocenění, udělovaného autorům dětské literatury, Ceny Hanse Christiana Andersena, za rok 1968. O šest let dříve vydal svoje nejslavnější dílo Tim Tolar a zvonivý smích. Re-

žisér Stanislav Moša uvedl inscenaci jako světovou premiéru ve Státním divadle Darmstadt v roce 2013 a nyní s ní seznámí brněnské diváky.

HaDivadlo premiéruje (8., 9., 27. IV.) Strýčka Vánu Antona Pavloviče Čechova. Hra vystavěná na konfliktu mezi ideály a obyčejným životem má podtitul z pera režiséra Ivana Buraje - Jak žít na konci smyslu kultury? Jak vidno chiliastické vize nejsou jen specialitou politiků.

Divadlo Husa na provázku premiéruje (1. IV., reprízy 27. IV. a 4., 11. V.) autorskou inscenaci Jiřího Jelínka Laurel, Hardy a ti druzí. Jde o 1. díl projektu Komici na provázku s podtitulem - Kabaret o dvojicích, párech, partáciích a těch ostatních. Svět je groteska. Je chválné, jak autor v dnešním světě na pokraji možné katastrofy neztrácí humor. Nebo je to jinak? Vše rozřeší až divák.

Divadlo Buran Teatr reprízoval (9. IV.) po březnové premiéře hru dramatické spisovatelky Rike Reiniger Cikánský boxer. Jedná se o monodrama kde v režii Gabriely Krečmerové exceluje Filip Teller. Autorka se zabývá osudy německých Romů - Sintů. Dle vrchního ideologa 3. říše Heinricha Himmlera byli Sintové pro předpokládaný indický původ nejryzejšími árijskými Indoevropany. Byli zcela integrováni do německé společnosti a stavěni do Wehrmachtu, někteří i v důstojnických hodnostech. Po antropologickém průzkumu byli však shledáni zcela promíšeni s ostatní romskou populací a odesíláni do vyhlazovacích táborů i s rodinami, bez ohledu na hodnosti a bojové zásluhy. Hra zpracovává osud profesionálního boxera, mistra Německa 1933 v polotěžké váze, Johanna Trollmanna, zvaného „Rukeli“. Udělení titulu bylo časově souběžné s nástupem Hitlera k moci a nemělo k němu dojít. Publikum na mistrovství Německa si udělení titulu díky jeho výkonům vynutilo. Později mu byl kvůli jeho romskému původu odebrán a roku 1944 zahynul v koncentračním táboře. Vznik inscenace podpořilo Muzeum romské kultury a Nadační fond obětem holocaustu.

Divadlo u stolu uvede (10., 11., 28. IV.) nejhranější drama Augusta Strindberga Slečna Julie. Bude zajímavé, jak se s předlohou vyrovná zkušený Ivo Křobot.

Divadlo-Polárka premiéruje (16. IV.) Čaroděje ze země OZ. Jde o pohádkový román amerického spisovatele Lymana Franka Baum poprvé vydaný v roce 1900, zpracovaný pětkrát filmem a televizí, poprvé jako filmový muzikál v roce 1939 v režii Victora Fleminga a produkci Kinga Vidora, naposled televizí v roce 2011.

Divadelní studio V premiéruje (3. IV.) a reprízoje (24. IV.) Strašlivý stín z Husovic z tvůrčí dílny režiséra inscenace Michala Fofa. Má podtitul: Fraškovitá komedie s kriminální zápletkou odehrávající se v Brně v lehkém duchu třicátých let částečně podtrženo

brněnským hantecem. Bude zajímavé, jak se autor s látkou vyrovná. Husovice byly do roku 1919 samostatnou obcí, kde žili dělníci, docházející do blízkých továren, ve 30. letech postižených krizí, část z nich byli také zemědělci. Léta 30. rozšířila Husovice o rodinné domky v Lozibkách, i o nouzové kolonie Písečník a Pod Husovickým kopcem, kde žili nejen nezaměstnaní, ale základnu tam mělo i podsvětí, včetně kasařů, kteří navštěvovali pokladny místních továren. Jazykově podsvětí hovořilo hantecem, občané Husovic verzi hanáčtiny, kterou vcelku přesně reprodukuje Peška v Divadle Radost, v Husovic-kém betlému.

Scéna divadelní fakulty JAMU studio Marta premiéruje (3. IV.) a reprízoje (18. 25-27. IV.) představení z autorské dílny studentů nazvané Opičárna aneb Adekvátní pocit smyslu života. Podtitul je v duchu scifi: Arthur Goodbye, poslední americký prezident, se narodil jako jedno z dvojčat s neandertálským genem. Doba je cítit letargií, předznamenávající konec jedné epochy. Západ pouští otež, a zatímco se miliarda miniaturizovaných Číňanů chystá uchopit budoucnost pevně do rukou, schvaluje americký Kongres opatření, které má konečně zvítězit nad lidskou samotou. K tomu lze pouze ocitovat Hamleta - herci jsou zrcadlem doby.

Hudebně-dramatická laboratoř JAMU Divadlo na Orli premiéruje (24. IV.) Beaumarchaisovu Figarovu svatbu jako muzikál s hudbou Lukáše Janoty v autorské a režijní úpravě pedagogů JAMU Petra Štěpána a Miroslava Ondry v interpretaci studentů muzikálového herectví. Bude zajímavé jak se autoři vyrovnají s předlohou, jež předjímala a inspirovala dobové zvraty.

Hudební fakulta JAMU uvádí jako zahraniční hosty (28. IV.) studenty - klavíristy Kunst Universität Graz z Koreje, Malajsie, Japonska i Slovenska a (28. IV.) ze stejné školy japonskou klavíristku s programem vzácně uváděných skladeb pro levou ruku. Z dalšího výběru atraktivních skladeb zazní (14. IV.) v podání Moravské filharmonie Olomouc Schubertova symfonie Nedokončená a (20. IV.) v podání Korngold Quartetu se sólovým klavírem Schubertova Fantazie f moll. Na výše uvedené koncerty vyjma orchestrálního je volný vstup.

Brněnská Filharmonie na koncertě k 60. výročí Filharmonie Brno a Kantilény zazní (28. IV.) Martinů Špalíček v původním působišti Filharmonie v sále Stadionu v podání Kantilény, Kuhnova dětského sboru a Filharmonie Brno. Pamětník tak bude mít možnost si zopakovat minulost, kdy zasvěcení posluchači z lóže nad pódiem Stadionu nahlíželi triedrem dirigentovi do partitury, jak pracuje s orchestrem. Dnes patrně dirigenta koncertu Jakuba Kleckera něco takového nepotká.

/V-zh/

aneb co lze vidět v galeriích a muzeích

Moravské zemské muzeum v Dietrichsteinském paláci vystavuje do 19. VI. deníky rakouské Boženy Němcové Marie Ebnerové z Eschenbachu. Měla úzký vztah k Moravě nejen svobodným jménem Dubské z Třebomyslic, ale polovinu života žila v rodných Zdislavcích. Milému čtenáři lze doporučit její paměti, kde se dozví jak málo času věnovali šlechtičtí rodiče svým dětem a tak přilnula ke své náhradní matce - české služebné. Ta jí vypravovala pohádky a to jí pak přitáhlo k literatuře. Díky styku s podzámčím získala sociální citění, které se projevilo v její tvorbě. Vystavené deníky jsou obrazem jejího života završeného čestným doktorátem Vídeňské university uděleným Eschenbachové jako první ženě v Rakousku-Uhersku. Jen škoda, že zdislavický zámek, dříve Domov důchodců, je po restituci v dezolátním stavu hrozcím destrukcí a donedávna to platilo i pro její hrobku. V současné době se hrobka opravuje.

Oddělení dějin literatury Moravského zemského muzea vystavuje dlouhodobě v Hudcově ulici Lidské mraveniště Ondřeje Sekory. Jde o rozsahem skromnou výstavu, jež přibližuje autora populárních postavíček Ferdý Mravence a Brouka Pytlíka. Milý čtenář však neví, že byl komentátorem dobových událostí včetně politiky. Lidové noviny jako první u nás pro obrazové zpracování událostí používaly karikaturu. Sekora komentoval sport - tehdy vedle fotbalu nejpopulárnější box, i politiku. Za shlédnutí stojí série jeho vcelkoplošných karikatur-komentářů politického dění v 1. ČSR.

Muzeum města Brna na Špilberku zaměřilo stálou expozici nazvanou Od hradu k pevnosti na nejvýznamnější osobnost moravské větve dynastie Lucemburků markraběte Jošta v poslední fázi života římského krále. Vedle svého strýce Zikmunda, který však byl v mocenském boji schopen čehokoliv, byl z Lucemburků nejschopnějším. V trojí fázi občanské války s bratrem markrabětem Prokopem paradoxně vychoval generaci pozdějších husitských hejtmanů, kteří vedli úspěšně boj s jeho strýcem a zasloužili se o kapitulaci Říma a uznání první země dvojí víry v křesťanském světě tehdejší Evropy a o vznik druhé městské republiky v Evropě po Benátkách - Tábora. Jošt byl volitelem císaře - říšským kurfiřtem, markrabětem braniborským, kdy z Brna vládl Berlín. V mocenském boji dlouho titul římského krále nepřežil. Po čtyřech měsících umírá, možná otráven.

Dům umění vystavuje do 1. V. práce architektů Davida Krause a Svatopluka Sládečka nazvanou V hlavě architekta. Oba se věnují drobným stavebníkům, kteří si postavili nebo upravili vlastní dům a do navržené stavby umísťují svůj architektonický prostor. Výsledkem je roztomilý obrazový doprovod k modelům staveb, jež nepostrádají humor.

Technické muzeum Brno do 4. IX. vystavuje fotografie Ireny Armutidisové. Jde o vcelkoplošné krajinné fotografie, svou strukturou navozující atmosféru čínských kaligrafií a snových vizí.

Muzeum romské kultury vystavuje do 12. VI. fotografie Chada Evanse Wyatta pod názvem Romaring V4. Autor, Američan, syn černého džezmana a bílé zpěvačky Metropolitan opery byl zaujat osudem Romů v ČR, jenž mu připomínal osud černochoů v USA v minulosti. Pro posílení sebevědomí Romů a jejich identity portrétoval romské osobnosti, jež se prosadily ve společenském životě ČR a vystavil je v Muzeu romské kultury v roce 2004. Letošní výstava je pokračováním předchozí, rozšířená o romské osobnosti z Polska, Maďarska a Slovenska. V rámci doprovodného programu budou probíhat setkání s portretovanými osobnostmi ze všech čtyřech zemí.

V Galerii Milana Zezuly v dubnu vystavují bratři Hamžové a Bohuslava Olešová. Jedná se o část členů spolku Magma. Vznikl v roce 2004 v souvislosti s akcí Atelier Open - každoročně otevřených výtvarných ateliérů. Díla Bohuslavy Olešové jsou zastoupena v Moravské galerii, Muzeu umění v Olomouci, státních galeriích ve Zlíně v Pardubicích, Hodoníně a vídeňské Albertině. Vystavuje plátina nabitá energií. Zdeněk Hamža vystavuje geometrické tvary inspirované makrosvětlem i mikrosvětlem, jakési kosmické přistávací dráhy včetně naváděcích světél. Jaroslav Hamža nezapře racionálního strojaře s erudicí uměnovědce. Zobrazuje předměty v prázdném prostoru a dešifrovatelnou interpretaci nechává na divákovi. Nechal se inspirovat dnes frekventovanými termíny - balíčky škrty a pilře a interpretuje je s ironií. Balíčky zobrazuje jako navršené igelitové pytle vytvářející architekturu plnou barokních drapérií a škrty zmenšují obrazovou plochu. Inspirační zdroje tak odkazují na křehkost reformních ekonomických snah. Stačí srovnání s nedávnou výstavou fotografií studentů FAMU v Paláci šlechtičen Moravského zemského muzea. Studenti fotografovali české a moravské vesnice jak je vidí, většinou kritickým pohledem. Objektem kritiky byly igelitové pytle s odpadem u krámku na Třebč. Studních. Studenti netušili, že stísněný kráček je jediným obchodem, když velkou samoobsluhu zlikvidovala neviditelná ruka trhu. Pytle jsou tak vítězstvím ekologie, neboť ve Ždárských vrších zapůsobila ona ruka i na složení paliva a topí se čímkoliv. Tolik k výtvarné intuici. /V-zh/

Mezinárodní hudební festival v Brně

Americké hudební hvězdy Wynton Marsalis, Wayne Shorter, Gregory Porter a Robert Glasper, to jsou čtyři nejzářivější jména 15. ročníku mezinárodního hudebního festivalu JazzFestBrno. Ten nabízí od 12. února do 28. dubna dvanáct hudebních večerů s třídvaceti koncerty na pěti místech.

Dramaturgie festivalu přinese přehlídku toho nejlepšího z Evropy. Nejpočetnější zastoupení patří domácím a slovenským hudebníkům. Brno se může těšit na hravé vokální sexteto Skety, jazzu stále věrného Ondřeje Rumla, stálíci české scény Roberta Balzara a další. Zahraniční hosty zastupují kromě zmíněných Američanů mj. legendární polský trumpetista Tomasz Stańko (který se inspiroval polskými básněmi), izraelská dvojice Yaron Herman a Ziv Ravitz. Slavnostní koncert bude mít jeden z nejvyhledávanějších sidemanů české scény Petr Dvorský. Chybět nebudou oblíbené večerní jamsessions (kdy hraje ten, kdo přijde s nástrojem a pozornost fanoušků si udrží třeba až do rána) a rovněž hudební klub MusicLab.

„Vrchol hlavní části festivalu bude koncert all-star kvarteta saxofonisty Waynea Shortera. Troufnu si říct, že je to událost, která už se v Brně a možná ani v ČR nemůže opakovat a dle zájmu o vstupenky si ji nenechají ujít ani fanoušci jazzu ze Slovenska, Rakouska či Polska,“ řekl umělecký ředitel festivalu Vilém Spilka.

Tento kultovní americký saxofonista ovlivnil několik generací jazzmanů a nepřestává ani ve svých dvaosmdesáti letech objevovat ve své hudbě nové a překvapivé prvky. Řada hudebních kritiků a posluchačů považuje Shorterovo kvarteto za nejlepší jazzové kombo na planetě Zemi. Na JazzFest míří také trio Roberta Balzara, jednoho z nejuznávanějších českých kontrabasistů a dvorního sidemana Dana Bárty.

(vř)

DĚTI NEZLOBTE, NEBO K VÁM PŘIJDE DEMOKRACIE !

O těch německého jazyka

Památce statečného člověka Wenzela Jaksche, kterému dvakrát vzali domov a my mu dlužíme spravedlnost.

Historie, pokud má přinášet poučení pro dnešek, se těžko snaží se subjektivními pocity, zatrpklými a bolestivými. A máme-li, také nám nic jiného nezbyvá, žít nejen s naší vlastní historií, ale i jejími spolunositeli, pak to platí dvojnásob.

Především za událostmi, které se jednou pro vždy staly, nehledejme spiknutí a zradu, ale události jiné, tak, jak se spojovaly v zákonitým řetězci příčin a následků. Jsme si například vesměs vědomi, že vznik moderní české (respektive československé) nezávislé státnosti spočíval na bedrech desetitisíců mužů ve svazcích legií, kteří se však narodili jako poddaní Jeho Apoštolského c. a k. veličenstva, do jeho rukou, jako ústavním pořádkem povolaného nejvyššího vojenského pána, složili na svou čest vojenskou přísahu, aby pak proti jeho trůnu v řadách nepřátel obrátili své zbraně. Z prosté logiky věci, na rozdíl od tehdejších polních soudů, je přesto nedržíme za zrádce a osoby pokleslých morálních kvalit. Není jediného důvodu, abychom rozdílně přistupovali k pohnutkám, volbě a činům jiných.

Jistě, mám na mysli spoluobčany německého jazyka, ty, kteří druhdy tvořili druhý nejpočetnější ze tří zemských národů v hlavních českých zemích, t.j. Čechy, Morava, Slezsko, a první, v podstatě dominantní, v historických zemích vedlejších, čili v Loketskú a Chebsku. Svoji jednoznačnou a určitou vůli po národně státním sebeurčení podstatná část z nich vyjadřovala již nejméně od poloviny 19. století, tehdy podporou frankfurtského sněmu. Nejinak se dělo i po rozpadu rakouské monarchie, kdy namnoze až použití branné moci a dalších státně donucovacích prostředků učinilo z nich občany Republiky Československé. Nad jejich, či alespoň mnoha z nich, přinejmenším nikoliv vroucím vztahem k této „vlasti“, by bylo vrcholně pokrytecké se pohoršovat. Ne, oni, pokud jde o tento stát, neměli v zásadě koho zradit. Ostatně, je namístě připomenout, že to - k její cti - byla právě KSČ, která dlouhodobě prosazovala právo německé menšiny v ČR na sebeurčení, a to až do odtržení.

Tím spíš pak větší hanba pro ty mezi námi, kdo nedoceňují - a za takto daných historických okolností ani docenit nelze - věrnost oněch loajálních z řad německých spoluobčanů. Ač i takoví později mnohdy přijali, dobrovolně a statečně, osud vyhnanců.

Stejnou měrou je také falší nejhrubšího zrna vyvozování rádo-by morální, nemluvě už o právní, individuální, v horším případě kolektivní, odpovědnosti za takzvané činy proti českému národu nebo jině podobné. Všichni, každý, stojíme právě tam, kam nás postavily objektivní okolnosti a jsme přesně takoví, jak nás formovaly zákonitosti dějin. Z těch, kdo stojí na okraji zející jámy budoucího masového hrobu, ať s pouty na rukách nebo puškou v ruce, tam zpravidla netoužil stát nikdo. A nepochybně, štěstí má ten, komu v životě nevylopil byt, nezmrzčili děti a neznásilnili manželku - jenže za větší štěstí ať Pánu Bohu děkuje každý, kdo se zne-nadání neocitl v situaci, že by (k vlastnímu údivu) komusi vyloupil byt, zmrzčil děti a znásilnil manželku. Toto jsou nutné a nevyhnutelné důsledky války. Za ně je ovšem třeba činit odpovědné ty, kdo válku, jako prostředek prosazení svých třídních zájmů, chystají, přejí si ji, mají prostředky a zdroje ji rozpoutat a vést a také ji rozpoutají a vedou. *To válka z lidí lumpů činí!*

Nechali jsme se svést už mnohokrát, snad by stačilo. Máme vespolek, Češi, Němci, Islandané - jedním slovem Evropané, i důležitější věci na práci, než to, co už bylo: třeba „Kůži na boty a boty pro děti a děti pro radost... A růže pro ženy“. Těmi květinami končím, připomenul bych jenom ještě text jednoho dalšího českého autora, z jeho dávnějšího lepšího období: „Když kvůli pánům se lidé mezi sebou začínou rvát, neprospívá to vůbec tulipánům. A nezlobte se, já mám kvítky rád.“ Lidí, včetně těch, kteří mluví německy, ostatně taky.

Matuš BÓNA

(Příspěvek do diskuze, přečtený na semináři KČP 9. 4. 2016 - (matusbona@seznam.cz)

Mladá poezie VNK aneb diskuze o směřování KSČM z pohledu krajní levice

V únorovém pořadu brněnského Výboru národní kultury zazněla, jak lákala pozvánka, poezie dvou mladých básníků. Miroslav Tomšů, student Baťovy univerzity Zlín, oboru aplikovaná informatika a zaměstnanec České pošty, uvedl své insitní opusy. Lukáš Pink, absolvent teatrologie Masarykovy univerzity a příležitostný divadelník, prezentoval zajímavou poezii inspirovanou dekadentními básníky období fin de siècle- přelomu 19. a 20. století, ve verších trochejských, jambu a dokonce v oxymoronu, jímž psal prokletý básník 19. století Karel Hlaváček. Kriticky si to po ideové stránce vyřídil s kdekým, včetně instituce, jež poskytuje VNK střechu nad hlavou, finančně ji podporuje, propaguje její pořady na stránkách Echa a tiskne pozvánky. Demonstrativně se ve svých verších přihlásil k extrémní levici a kritikům KSČM. Zástupce tohoto směru v publiku využil příležitosti, rozdával posluchačům občasně extrémní levice a zval na shromáždění k výročí 25. února, které se pak nekonalo. Tak se stal pořad VNK dosud jedinou demonstrací zakladatelů nové konkurenční strany. Vše moderovala předsedkyně VNK, jež mladé básníky propagovala, nesouhlas s názory radikálů z řad publika vyvracela tolerancí k mladým básníkům a jinými, mnohem volnějšími měřítky VNK, než má KSČM, na jejíž půdě pořad probíhal. Útoky radikálů na stranu odkazovala na debatní klub KSČM. Obecenstvo v počtu 14 nepřevýšilo tradiční průměr pořadů VNK. Zdá se, že VNK chce rozšířit své publikum o mladé příslušníky extrémní levice a její sympatizanty, které předsedkyně označuje jako mladé umělce.

Na otázku zda dojde k inovaci dramaturgie pořadů předsedkyně VNK uvedla - na šíři a všehochuti témat pořadů se nezmění zcela nic. Tematika bude opět kolísat od cestopisných pořadů po poezii. Vše podle předsedkyně záleží na financích, čerpaných z pražské nadace VNK a Městského výboru KSČM. Dle dosavadní dramaturgie je VNK ochoten věnovat peníze některým drahým pořadům a sponzorovat vstupné na výstavy, jak se stalo loni na nepříliš podařené výstavě secese v zámečku Mitrovských a sponzorování se patrně bude opakovat při návštěvě Low-Beerovy vily. Přitom ve dvou budovách Moravské galerie, kam je vstup volný, jsou v expozici k vidění ty nejexkluzivnější artefakty z období historismu a secese. Dále budou pokračovat tradiční koncerty VNK za situace, kdy na koncerty JAMU je volný vstup a interpretace je na nebetyčně vyšší úrovni než na koncertech VNK. Zda svou dosavadní dramaturgií, vycházející z náhodných známostí s lektory, přinese VNK kulturu pauperizované vrstvě zájemců, která stále narůstá, je otázka. Pokud nebude dramaturgie VNK zaměřena cíleně na konkrétní skupinu zájemců, která se hlavně o pořadech musí dozvědět, lze očekávat, že počet publika na akcích VNK nenaroste a společenský efekt, nehledě na zbytečně vynaložené finance a úsilí zúčastněných, bude mizivý. Je to běh na dlouhou trať, ale stojí za to - viz přednášky s volným vstupem v Moravské zemské knihovně a v Masarykově demokratické akademii, kde sály praskají ve švech. /V-zh/

NECHCEME ŽÁDNOU REVOLUCI! CHCEME JEN NAVRÁTIT VÝDOBYTKY SOCIALISMU - JISTOTU ZAMĚSTNÁNÍ, NÍZKÉ NÁJEMNÉ, MIZIVÉ POP-LATKY ZA ENERGIE, VODU A TĚPENÍ, POKOJU MEZI LIDMI A OPRAVDU ZAJEM O NÁZORY OBČANŮ. CHCEME JEN SKUTEČNOU DEMOKRACII

Naši dubnoví jubilanti

Dne 20. 3. oslavila 83. narozeniny soudružka Zdeňka BENEŠOVÁ, členka ZO 2711. Přejeme pevné zdraví a dodatečně blahopřejeme.

01. 4. Marta KRMNÍČKOVÁ, 85 let, ZO 0305, Adolf GRMELA, 82 let, MO 1101, David PÍCHAL, 39 let, ZO 0502
03. 4. Otto HOLÁTKO, 91 let, ZO 1505, Marta UGWITZOVÁ, 84 let, ZO 0502
05. 4. Ivan KAŠPAR, 72 let, MO 1401
06. 4. Jan KNAP, 80 let, ZO 2710
07. 4. Hana ŠTRONEROVÁ, 81 let, ZO 0305, Marta VALENTOVÁ, 85 let, ZO 1511
08. 4. Milan ŠTOLFA, 60 let, ZO 2202,
09. 4. Aleš RŮČKA, 62 let, ZO 3023
12. 4. Ludmila AUEROVÁ, 90 let, ZO 0600, Libuše ZŘÍDKAVESELÁ, 84 let, ZO 2708, Stanislav ZAPLATIL, 65 let, MO 2901
15. 4. František ULBRICH, 81 let, ZO 3002
16. 4. Marie ANTLOVÁ, 84 let, ZO 0305, Jitka STEJSKALOVÁ, 65 let, ZO 1511, Dalibor VONDRA, 80 let, ZO 2703, Libuše HAGAROVÁ, 65 let, MO 2901
17. 4. Helena JURKOVÁ, 96 let, ZO 0305
18. 4. Jaroslava HUTÁRKOVÁ, 78 let, ZO 0305
21. 4. Dalibor LEDVINA, 47 let, MO 2901
22. 4. Aleš NOVÁK, 53 let, ZO 0502
23. 4. Jiřina OBROVÁ, 61 let, ZO 1511
24. 4. Stanislav BODLÁK, 92 let, ZO 0309
25. 4. Olga SKÁLOVÁ (národní umělkyně), 88 let, ZO 0305, Pavel MÁŠA, 74 let, ZO 3003
26. 4. Jaroslav HÖKL, 91 let, ZO 3002, Jaroslava KOTAČKOVÁ, 74 let, ZO 3003
28. 4. Josef ONDRA, 86 let, ZO 3003, František DOHNAL, 87 let, ZO 0431
29. 4. Anna SATRAPOVÁ, 81 let, ZO 2705
30. 4. Věra PIÁLKOVÁ, 87 let, ZO 2703

Všem k významným jubileím blahopřejeme a přejeme do dalších let pevné zdraví, elán a osobní pohodu. ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo. did

Československé vztahy k sudetským Němcům v minulosti a současnosti

Tyto otázky řešilo v sobotu v Brně 75 účastníků celostátního odborného semináře Klubu českého pohraničí a dalších vlasteneckých organizací. Problematika aktuální zejména kvůli současným aktivitám organizace odsunutých Němců na území ČR. Historici Josef KŮTA, Karel JANÍŠ, Miroslav GREBENÍČEK a Karel KLIMŠA a diskutující připomenuli souvislosti a dobré i špatné zkušenosti vzájemného soužití, které má český národ – až do tragického konce při událostech v letech 1938–1945 a jejich současnou falzifikaci. Zprávu o semináři přineseme v příštím čísle Echa.

Provolání účastníků semináře KČP (viz níže) zdůrazňuje též zaměření jejich pozornosti na 700. výročí narození českého krále a římského císaře Karla IV. (vž)

Otevřený dopis brněnskému primátorovi, brněnským radním i zastupitelům.

Lepší budoucnost nedosáhneme jednostrannými omluvami a přepisováním historie

V roce 2015, kdy si naše země připomínala 70. výročí osvobození našich národů Čechů a Slováků od nacistické poroby Sovětskou armádou a jejich spojenci, se opět začal ozývat duch minulosti a přepisování historie II. světové války. Klub českého pohraničí, z. s. a další vlastenecké organizace to chápou jako snahu o dehonestaci našich předků a negativního ovlivňování myšlení dnešní mladé generace.

Současná vládnoucí koalice v Brně, složená z těch, co válku nezažili, bez občanů města Brna, bez referenda, se jednostranně omluvila Němcům za jejich odsun z poválečného Brna v květnu 1945, aniž by požadovali omluvu z opačné strany. Pro hlasovala celá radniční koalice (ANO, KDU – ČSL, hnutí Žít Brno, Strana zelených, Piráti + TOP 09). Zastupitelům za ODS a ČSSD to bylo zřejmě jedno a proto nehlasovali. Proti byli pouze komunisté.

Následující doprovodné akce ukázaly pravý záměr: Vyjít vstříc požadavkům revanšistů Sudetoněmeckého landsmanshaftu a za podpory zmanipulovaných mladých lidí a církevních brněnských kruhů, umožnit jim v osobě Bernda Posselta provokativní návrat do Brna. Toto považujeme za cynismus ve vztahu k obětem, které přinesli naši předci v boji za osvobození naší vlasti od německého nacismu, vůči obětem vyhnání českých občanů z našeho pohraničí. 3. července 2015 podepsal ministr zahraničí ČR Lubomír Zaorálek se svým spolkovým protějškem Frankem – Walkerem Steinmeierem „Společné prohlášení k česko-německému dialogu“ coby nové platformě česko-německých vztahů. Současné česko-německé vztahy ještě nebyly tak dobré, pochvalují si z německé strany.

Sudetenpost 11. 2. 2016 na str. 2 uvedl, jak si Sudetoněmecký landsmanshaft představuje budoucnost našich vztahů: „Česká republika musí čelit minulosti, stejně jako to učinilo Německo. Benešovy dekrety musí být konečně zrušeny a český stát musí nutně odeslat restituční náhrady...“ A dále: „Důležitým úkolem landsmanshaftu nyní je, českému obyvatelstvu – nejlépe v českém jazyce – vysvětlit, že se nejedná o nové vyvlastnění, ale sám stát je odpovědný za náhradu.“ Bernd Posselt se vyjádřil, že on a jeho tým pracuje na tom, aby Češi o této době mluvili, a prostřednictvím přímých rozhovorů zástupců lidu hledali řešení, jak neplatnost Benešových prezidentských dekretů právně prosadit. S tímto postupem rozhodně nesouhlasíme.

Odmítáme jednostrannou podbízení našich volených zástupců, kteří k takovému jednání nemají mandát od našich občanů a požadujeme omluvu sudetských Němců za rozbití republiky v roce 1938. Požadujeme omluvu brněnských Němců za většinou podporu vraždění českých lidí v Kounicových kolejích a dalších místech. Požadujeme vyrovnání náhrad za válečné škody ze strany SRN, které dosud České republice dluží.

Přejeme si, aby vztahy mladé generace obou zemí nebyly zatěžovány minulostí. Přejeme si, aby oba národy spolu vycházely v budoucnosti dobře v míru a ve vzájemném respektování zákonů a státní suverenity. Lepší budoucnosti však nelze dosáhnout otevíráním starých ran, ožíváním požadavků Sudetoněmeckého landsmanshaftu, přepisováním historie a revidováním výsledků II. světové války. To odmítáme!

Účastníci celostátního odborného semináře jihomoravské krajské rady Klubu českého pohraničí, z. s.m Brno, 9. dubna 2016.

Medvědí rodinka se rozrůstá

Jedno medvědí porodila lední medvědice Cora už koncem listopadu. Jeho pohlaví odhalili chovatelé na sklonku března, zhruba ve třech měsících věku při veterinární prohlídce a očkování. Malá medvědí slečna teď čeká na jméno, které mu vymyslí návštěvníci ZOO a slavnostně bude pokřtěna v sobotu 16. dubna. Cora je tak za osm let matkou už pěti potomků, což je značný úspěch, neboť úspěšně odchovy v zajetí jsou vzácné. did